

JESU KRISTI KIRKE AV SISTE DAGERS HELLIGE • JANUAR 2014

Liabona

**Joseph Fielding
Smith: Troens
forsvarer, s. 32**

**Kirken i Mexico –
En rik historie, en
vakker fremtid s. 24**

**GUFs tema 2014,
s. 50, 52, 53**

**Fargeaktivitet og
leseplan for Det gamle
testamente, s. 74, 76**

"Noen av dere mener kanskje at dere ikke kan komme ut av den forurensede dammen, at deres situasjon er for vanskelig, deres prøvelser for harde, fristelsene for store... Husk, stilken til vannliljen vokser i motgang, og slik stilken løfter opp vannliljen, vil din tro støtte og løfte deg opp."

Mary N. Cook, tidligere annenrådgiver i Unge kvinners president-skap, "Ankerfester for vitnesbyrd", *Liahona*, mai 2008, 122.

BUDSKAP

- 4 Budskap fra Det første presidentskap: Den beste tiden til å plante et tre**
Av president Dieter F. Uchtdorf
- 7 Besøkende lærerinnens budskap: Jesu Kristi guddommelige misjon: Forbilde**

HOVEDARTIKLER

- 18 Møt fremtiden med tro og håp**
Av eldste M. Russell Ballard
Vi må vie vårt liv til Frelserens sak, vandre i tro og arbeide med overbevisning.
- 24 Pionerer i alle land: Mexico folder seg ut – Fra strev til styrke**
Av Sally Johnson Odekirk
Siste-dagers-hellige i Mexico ofret mye for å etablere Kirken i sitt land.
- 32 Sanne og trofaste: Inspirasjon fra Joseph Fielding Smiths liv og læresetninger**
Av Hoyt W. Brewster jr.
Møt en profet fra nyere tid som var en dyktig baseballspiller og som tjente Herren trofast.

AVDELINGER

- 8 Notater fra generalkonferansen i oktober 2013**
- 10 Vi taler om Kristus: Fra mørke til lys**
Navn ønskes ikke oppgitt
- 12 Profeter i Det gamle testamente: Adam**
- 14 Evangeliets klassikere: Den guddommelige Gud**
Av president Gordon B. Hinckley
- 17 Undervis i *Til styrke for ungdom*: Helligholdelse av sabbatsdagen**
- 38 Sagt av siste-dagers-hellige**
- 80 Til vi ses igjen: Kan Han se meg?**
Av Teresa Starr

OMSLAGSSIDEN

Forsiden: Fotografi av Joseph Fielding Smith tatt 26. april 1910, kort tid etter at han ble ordinert til apostel i en alder av 33 år. Annen omslagsside: Foto: LaRene Porter Gaunt.

42

42 Hold ut

Av eldste J. Christopher Lansing
Hva venter Herren at vi skal gjøre når våre håp og drømmer blir knust?

Se om du kan finne liahonaen som er gjemt i dette nummeret. Tips: Sjekk Skriftene!

46

46 Forbered gaver til din fremtidige familie

Av president Henry B. Eyring
Hvilke gaver kan du utvikle nå for å velsigne din fremtidige familie?

50 GUFs tema 2014

Av Unge menns og Unge kvinners generalpresidentskaper
Kom til Kristus og bli fullkommen gjort i ham, og nekt dere all ugudelighet.

52 Linje på linje: Moroni 10:32

Dette års GUF-tema lærer deg om din vei til fullkommenhet.

53 Plakat: Kom til Kristus**54 Hvordan kan kunnskap om Guddommen forandre meg?**

Av Lori Fuller
Disse fem prinsippene om Guddommen kan endre din adferd – både i større og mindre grad.

56 Til styrke for ungdom: Jeg minnes Ham alltid

Av Larry M. Gibson
Når du holder sabbatsdagen hellig, viser du din forpliktelse med hensyn til dine pakter.

58 Fremover mot suksess

Av Daniel Kawai
En olympier innen matematikk må velge om han vil helligholde sabbatsdagen og bli diskvalifisert.

59 Rett på sak**60 Begge deler av velsignelsen**

Av Brittany Beattie
Vi kan motta ytterligere velsignelser når vi forsker på våre egne familienavn og tar dem med til templet.

64 Vår spalte

72

66 Venner over hele verden: Mahonri og Helaman fra Mexico**68 Et spesielt vitne: Hva betyr det å være kristen?**

Av eldste Robert D. Hales

69 Venner over hele verden: Pass**71 Vår side****72 Akkurat som Skriftene!**

Av Renae Weight Mackley
Skriftene kan faktisk være helt som mitt liv!

74 Bli kjent med Det gamle testamente**77 Seierstunnelen**

Av Rosemary M. Wixom
Hvem kan vise deg veien tilbake til vår himmelske Fader?

78 Bring Primær hjem: Min himmelske Fader har gjort det mulig for meg å komme tilbake til ham.**81 Portrett av en profet: Harold B. Lee**

JANUAR 2014 ÅRG. 78 NR. 1
LIAHONA 10981 170

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges internasjonale tidsskrift

Det første presidentskap: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlers quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Rådgivere: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold,
Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Administrerende direktør: David T. Warner
Director of Family and Member Support:

Vincent A. Vaughn

Director of Church Magazines: Allan R. Loyborg

Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: R. Val Johnson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr

Writing and Editing Team: Susan Barrett, Brittany Beattie,
David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton,
Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter
Gaunt, Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson
Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilderedaktør: Tadd R. Peterson

Design Team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott,
Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson,
Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare,
K. Nicole Walkenhorst

Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjonsteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Forhåndstrykk: Jeff L. Martin

Trykkerisjef: Craig K. Sedgwick

Distribusjonssjef: Stephen R. Christiansen

Oversettelse: Statsautorisert translator Petter Svanevik

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige,
Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller
adresseforandring vennligst kontakt kundeservice
Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rctestockholm@ldschurch.org

Internett: store.lds.org

Abonnementspris pr. år: NOK 64 (inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til Liahona, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024,
USA; e-post til: liahona@ldschurch.org; eller på internett:
liahona.lds.org.

Liahonas lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Ole Podhorny
Vestbrynet 13
1519 MOSS
Tlf.: 69 27 17 04

Nyhetsredaktør: Ole Podhorny

Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass»
eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
kambodjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatiske,
tsjekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, fijiensk, finsk,
fransk, tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk,
japansk, kiribati, koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshallsk,
mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk,
slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitisk, thai, tongansk,
ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Hyppigheten varierer for de
forskjellige språkområder.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt.
Trykt i USA.

Tekst og bildemateriale i *Liahona* kan kopieres til ikke-
kommersielt bruk i kirken eller i hjemmet. Bildemateriale kan
ikke kopieres hvis det er påført anmerkning om at kopiering ikke
er tillatt. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA:
e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2014 Vol. 78 No. 1. LIAHONA (USPS 311)
Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from a
recent issue; old and new address *must* be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center
at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be
taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address
changes to Distribution Services, Church Magazines,
P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideer til familiens hjemmeaften

Dette nummeret inneholder artikler og aktiviteter som kan brukes på familiens hjemmeaften. Her er to eksempler.

FOTILLUSTRASJON: CODY BELL

“Forbered gaver til din fremtidige familie”, side 46: Etter at dere har lest president Eyrings artikkel, kan dere overveie å ha et familietalentshow, der foreldre og barn kan dele et talent. Når alle har fått anledning til dette, kan foreldrene beskrive hvordan deres talenter velsigner familien. De kan deretter oppfordre barna til å fortelle hvordan deres talenter velsigner familien – og hvordan de en dag vil vel-
signe deres fremtidige familier. Foreldrene må kanskje oppmuntre barna til å sette seg som mål å fortsette å utvikle sine talenter.

“Bli kjent med Det gamle testamente”, side 74: Overvei å starte utfordringen å bli kjent med Det gamle testamente som familie. Du kan ta plansjen som skal fargelegges, ut av bladet eller skrive den ut fra liahona.lds.org for å markere deres fremgang. Les og drøft de foreslåtte skriftstedene sammen som familie, og overvei å legge en plan for hvordan dere kan fullføre de ukentlige leseoppdragene dette året.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona og annet av Kirkens materiale er tilgjengelig på mange språk på languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Adams fall, 12
Arv, 24, 32
Barn, 41
Bønn, 64
Den hellige ånd, 14, 40, 54, 64, 81
Det annet komme, 18
Det gamle testamente, 12, 74
Eksempel, 7
Familie, 46, 60, 64
Forsoning, 4, 10, 14, 54
Fred, 41
Frelsesplanen, 78
Fullkommenhet, 50, 52

Guddommen, 14, 54
GUF-tema, 50, 52, 53
Hold ut, 42, 72
Håp, 18
Jesus Kristus, 7, 14, 50, 52, 54, 56, 68
Jordelivet, 12, 42, 78
Kristen, 40, 68
Lee, Harold B., 81
Mexico, 24, 39, 66
Min himmelske Fader, 14, 54, 77, 78, 80
Misjonærarbeid, 38, 59
Mormons bok, 38
Mål, 4, 18, 46

Omvendelse, 4, 10, 46
Pakter, 56, 58
Pionerer, 24
Prøvelser, 42
Sabbaten, 17, 56, 58
Slektshistorie, 60, 64
Smith, Joseph Fielding, 32
Stolthet, 10
Templer, 24, 39, 60
Tjeneste, 40
Tro, 18
Velstand, 18
Vitnesbyrd, 64
Ydmykhet, 10

**Av president
Dieter F. Uchtdorf**

Annenrådgiver i
Det første presidentskap

DEN BESTE TIDEN TIL Å plante et tre

I oldtidens Roma var Janus guden for all ny begynnelse. Han ble ofte avbildet med to ansikter – ett som så bakover på fortiden, mens det andre så fremover mot fremtiden. På noen språk er navnet på måneden januar oppkalt etter ham fordi årets begynnelse var en tid for ettertanke og planlegging.

Mange tusen år senere viderefører mange kulturer over hele verden tradisjonen med å sette seg mål for det nye året. Det er naturligvis enkelt å ha gode forsetter – å fullføre dem er noe helt annet.

En mann som hadde laget en lang liste med gode nyttårsforsetter, følte at han gjorde ganske bra fremgang. Han tenkte: "Hittil har jeg holdt dietten min, jeg har ikke blitt sint, jeg har holdt meg til budsjettet, og jeg har ikke en eneste gang klaget på naboens hund. Men i dag er det 2. januar, og vekkeruret har nettopp ringt, og det er på tide å komme seg ut av sengen. Et mirakel må til for at jeg skal klare å holde det gående slik."

Begynn på nytt

Det er noe utrolig håpefullt ved en ny start. Jeg antar at vi alle en eller annen gang har ønsket å starte på nytt med blanke ark.

Jeg blir henrykt når jeg får en ny datamaskin med ren harddisk. En stund arbeider den perfekt. Men etter hvert som dagene og ukene går og flere og flere programmer

blir installert (noen bevisst, andre ikke så bevisst), begynner datamaskinen å arbeide langsommere, og det den pleide å gjøre raskt og effektivt, går tregt. Noen ganger fungerer den ikke i det hele tatt. Bare det å starte den kan bli møysommelig når harddisken blir belemret med diverse kaotiske programmer og elektronisk søppel. Til tider er den eneste muligheten å formatere datamaskinen på nytt og starte om igjen.

Menneskene kan på samme måte bli belemret med frykt, tvil og tung skyldfølelse. De feilene vi har begått (både bevisst og ubevisst) kan tyngre oss slik at det kan synes vanskelig å gjøre det vi vet vi skulle gjøre.

Når det gjelder synd, finnes det en fantastisk formateringsprosess som kalles omvendelse. Den gjør at vi kan rense vår indre harddisk for det søppel som tynger vårt hjerte. Gjennom Jesu Kristi mirakuløse og barmhjertige forsoning viser evangeliet oss hvordan vi kan rense vår sjel for syndens pletter og igjen bli nye, rene og så uskyl-dige som et barn.

Men noen ganger holder andre ting oss igjen og fører til uproduktive tanker og handlinger som gjør det vanskelig for oss å komme i gang.

Få frem det beste i oss

Å sette seg mål er en verdig innsats. Vi vet at vår himmelske Fader har mål, for han har sagt oss at hans gjerning

UNDERVIS FRA DETTE BUDSKAPET

President Uchtdorf forklarte at når vi mislykkes i å nå våre mål, "kan vi bli styrket... Selv om vi skulle komme til kort med hensyn til mållinjen, vil det å fortsette på reisen gjøre oss bedre enn vi var før." Be familiens medlemmer fortelle om erfaringer da de lærte mer av prosessen enn de lærte av resultatet, som å ta avgangsekamen fra skolen eller motta en hedersbevisning.

og herlighet er "å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv" (Moses 1:39).

Våre personlige mål kan få frem det beste i oss. Men én av de tingene som forpurrer våre forsetter og hindrer oss i å fullføre dem, er utsettelse. Noen ganger utsetter vi å komme i gang og venter på det riktige øyeblikk til å begynne – til den første dagen i et nytt år, til sommeren, til vi blir kalt som biskop eller Hjelpeforenings-president, til barna begynner på skolen, til vi blir pensjonister.

Du trenger ingen invitasjon før du begynner å bevege deg mot dine verdige mål. Du trenger ikke vente på tillatelse for å bli den personen du var ment å være. Du trenger ikke vente på å bli bedt om å tjene i Kirken.

Vi kan noen ganger kaste bort år av vårt liv ved å vente på å bli utvalgt (se L&p 121:34-36). Men det er en feilaktig forutsetning. Du er allerede utvalgt!

Til tider har jeg tilbragt søvnløse netter med å gruble over saker, problemer eller personlig sorg. Men uansett hvor mørk natten er, blir jeg

alltid oppmuntret av denne tanken: når morgenen kommer, vil solen gå opp.

Med hver ny dag kommer en ny soloppgang – ikke bare for jorden, men også for oss. Og med en ny dag kommer en ny begynnelse – en anledning til å starte på ny.

Men hva om vi mislykkes?

Noen ganger er det frykt som holder oss igjen. Vi kan være redde for at vi ikke lykkes, at vi vil lykkes, at vi kan bli forlegne, at suksess kan forandre oss, eller at den kan forandre folk vi er glad i.

Derfor venter vi. Eller gir opp. Noe annet vi må huske når det gjelder å sette seg mål, er dette: Det er nesten sikkert at vi vil feile – i hvert fall på kort sikt. Men istedenfor å bli mismodige, kan vi bli styrket, for når vi forstår dette, fjernes presset for å være fullkomne akkurat nå. Da erkjenner vi fra starten av at vi en eller annen gang kan komme til å mislykkes. Å vite dette fra begynnelsen av fjerner mye av

overraskelsen og mismotet ved å komme til kort.

Når vi nærmer oss våre mål på denne måten, trenger ikke et uheldig utfall begrense oss. Husk at selv om vi ikke når vårt høyeste, ønskede mål straks, har vi gjort fremgang langs veien som fører dit.

Og det er viktig – det betyr mye.

Selv om vi skulle komme til kort med hensyn til mållinjen, vil det å fortsette på reisen gjøre oss bedre enn vi var før.

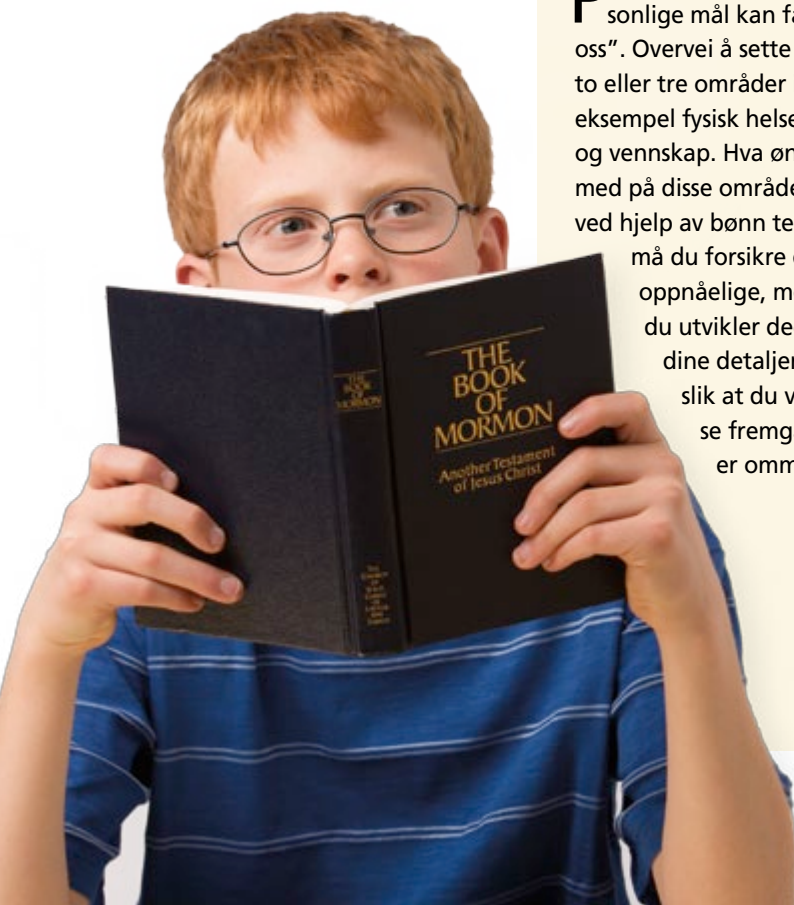
Den beste tiden å begynne er nå

Et gammelt ordtak lyder: “Den beste tiden til å plante et tre er for 20 år siden. Den nest beste tiden er nå.”

Det er noe strålende og håpefullt ved ordet *nå*. Det er noe styrkende ved det faktum at hvis vi velger å bestemme oss nå, kan vi bevege oss fremover i dette øyeblikk.

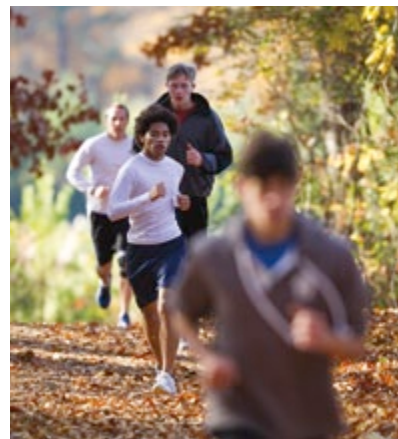
Nå er den beste tiden å begynne på å bli den personen vi til slutt ønsker å være – ikke bare om 20 år fra nå av, men også for all evighet. ■

UNGDOM

Bli ditt beste – Start nå

President Uchtdorf hevder at “personlige mål kan få frem det beste i oss”. Overvei å sette deg noen mål på to eller tre områder i ditt liv, som for eksempel fysisk helse, åndelig helse og vennskap. Hva ønsker du å lykkes med på disse områdene i år? Når du ved hjelp av bønn tenker på noen mål, må du forsikre deg om at de er oppnåelige, men at de krever at du utvikler deg. Beskriv målene dine detaljert i dagboken din, slik at du vil være i stand til å se fremgangen din når året er omme.

Studer ydmykt dette stoffet og søk å få vite hva du vil dele. Hvordan vil det å forstå Frelserens liv og misjon styrke din tro på ham og velsigne dem du våker over som besøkende lærerinne? Du finner mer informasjon på reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi guddommelige misjon: Forbilde

Dette er en del av en serie Besøkende lærerinnens budskap som beskriver aspekter ved Frelserens misjon.

Når vi forstår at Jesus Kristus er vårt eksempel i alt, kan vi få et sterkt ønske om å følge ham. Skriftene oppmuntrer oss stadig til å følge i Kristi fotspor. Kristus sa til nephittene: "For de gjerninger som dere har sett meg gjøre, de skal dere også gjøre" (3 Nephi 27:21). Til Tomas sa Jesus: "Jeg er veien og sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg" (Johannes 14:6).

I dag minner våre ledere oss på å ha Frelseren som vårt eksempel. Linda K. Burton, Hjelpeforeningens generalpresident, sa: "Når hver enkelt av oss har læren om forsoningen skrevet dypt i vårt hjerte, vil vi begynne å bli den slags folk Herren ønsker at vi skal være."¹

President Thomas S. Monson har sagt: "Vår Herre og Frelser, Jesus Kristus, er vårt forbilde og vår styrke."²

La oss bestemme oss for å holde oss nær Jesus Kristus, adlyde hans bud og strebe etter å vende tilbake til vår himmelske Fader.

Fra Skriftene

2 Nephi 31:16; Alma 17:11;

3 Nephi 27:27; Moroni 7:48

NOTER

1. Linda K. Burton: "Er troen på Jesu Kristi forsoning skrevet i vårt hjerte?" *Liahona*, nov. 2012, 114.
2. Thomas S. Monson, "Livets utfordringer", *Lys over Norge*, jan. 1994, 65.
3. "How Great the Wisdom and the Love", *Hymns*, nr. 195.
4. Dieter F. Uchtdorf, "Lykke, deres arv," *Liahona*, nov. 2008, 120.

Tro, familie, hjelp

Fra vår historie

"Han merket stien og ledet veien," skrev Eliza R. Snow, Hjelpeforeningens annen generalpresident, om Jesus Kristi virke på jorden.³ Han hjalp enkeltpersoner – en for en. Han lærte oss at vi skulle forlate de 99 for å redde den ene som er på vei bort (se Lukas 15:3-7). Han helbredet og underviste enkeltpersoner og tok seg til og med tid til hver enkelt i en menneskemengde på 2500 personer (se 3 Nephi 11:13-15; 17:25).

President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, har sagt om siste-dagers-hellige kvinner: "Dere flotte søstre utfører barmhjertighetstjeneste for andre av grunner som overgår ønsket om personlige fordeler. I dette tar dere etter Frelseren... Han tenkte alltid på å hjelpe andre."⁴

Hva kan jeg gjøre?

1. Hvorfor og hvordan er Jesus Kristus mitt forbilde?
2. Hvordan kan jeg få hjelp til å følge Frelseren ved å gjøre tjeneste for søstrene jeg besøker?

NOTATER FRA GENERALKONFERANSEN I OKTOBER 2013

“Det jeg, Herren, har talt, har jeg talt... enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme” (L&P 1:38).

Når du repeterer generalkonferansen som fant sted i oktober 2013, kan du bruke disse sidene (og konferansenotater i fremtidige nummer) som hjelpemiddel til å studere og anvende de nyeste læresetningene fra de levende profeter og apostler og andre ledere i Kirken.

Et profetisk løfte: Du kan utholde prøvelser

“Vår himmelske Fader, som gir oss så mye å glede oss over, vet også at vi lærer og vokser og blir sterkere når vi står overfor og overlever prøvelser som vi må gjennom. Vi vet at vi noen ganger vil oppleve hjerteskjærende sorg, sørge og bli prøvet helt til grensen av det vi kan tåle. Slike vanskeligheter hjelper oss imidlertid å forandre oss til det bedre, å gjenoppbygge livet på den måten vår himmelske Fader lærer oss, og til å bli noe annet enn det vi var – bedre enn vi var, mer forståelsesfulle enn vi

var, mer medfølende enn vi var, med sterkere vitnesbyrd enn vi hadde før.

Dette skulle være vår hensikt – å være standhaftige og holde ut, ja, men også å bli mer åndelig foretledt idet vi tar oss gjennom både solskinn og sorg. Var det ikke for utfordringer som skal overvinnes og problemer å løse, ville vi forbli omtrent som vi er, med liten eller ingen fremgang mot vårt mål som er evig liv.”

President Thomas S. Monson, “Jeg vil ikke slippe deg og ikke forlate deg,” *Liahona*, nov. 2013, 87.

Svar til deg

På hver konferanse gir profeter og apostler inspirerte svar på spørsmål som Kirkens medlemmer kan ha. Bruk november 2013-nummeret, eller gå inn på conference.lds.org for å finne svar på disse spørsmålene:

- Hvilke læresetninger finner vi i trosartiklene? Se L. Tom Perry, “Læresetningene og prinsippene i trosartiklene.”
- Hvordan kan vi engasjere oss i misjonærarbeid hvis vi er redde? Se M. Russell Ballard, “Sett din lit til Herren.”
- Hva brukes tiende til? Se David A. Bednar, “Himmelens luker.”
- Hvordan kan synd og opprør påvirke vår handlefrihet og føre til trelldom? Se Quentin L. Cook, “Jeremias klagesanger: Vær på vakt mot trelldom.”

For å lese, se på eller lytte til taler fra generalkonferansen, kan du gå inn på **conference.lds.org**.

Hvordan anvender familien din det dere lærer av generalkonferansen? Kontakt oss på **liahona@ldschurch.org**.

GÅ OG GJØR DET

Eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum sa at de største velsignelsene ved konferansen kommer når vi:

1. "Samles for å høre Herrens ord."

2. "Drar hjem for å etterleve dem."

Fra "Generalkonferansen: Styrker tro og vitnesbyrd," *Liahona*, nov. 2013, 7.

PROFETISKE ORD OM KVINNER OG PRESTEDØMMET

Eldste Neil L. Andersen i De tolv apostlers quorum spurte: "Hvorfor blir prestedømmets ordinanser forrettet av menn?..."

Like sikkert som vi vet at Guds kjærlighet er lik for hans sønner og døtre, vet vi også at han ikke skapte menn og kvinner helt like. Vi vet at kjønn er en grunnleggende del av vår jordiske og evige identitet og hensikt. Hellige ansvarsoppgaver er gitt til hvert kjønn.

Vi vet at Herren fra begynnelsen av fastsatte hvordan hans prestedømme skulle forvaltes."

I sluttnote 12 i denne talen henviste eldste Andersen til andre profeter som svarte på dette spørsmålet. President Gordon B. Hinckley (1910-2008) sa: "Det var Herren som bestemte at menn i hans kirke skulle ha prestedømmet." Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum sa: "Herren har ikke åpenbart hvorfor han har organisert sin kirke slik han har."

Fra "Kraft i prestedømmet," *Liahona*, nov. 2013, 92.

SETT INN DET SOM MANGLER

1. "De som holder pakter, holder _____!" (Linda K. Burton, "Kraft, glede og kjærlighet ved å holde pakter," *Liahona*, nov. 2013, 113).
2. "Mange blir, uten å vite det, ledet av Herren til steder der de kan høre _____ og komme inn i hans _____" (Gérald Caussé, "Dere er ikke lenger fremmede," *Liahona*, nov. 2013, 50).
3. "Rettskaffenhet er sterkere enn _____" (Boyd K. Packer, "Nøkkelen til åndelig beskyttelse," *Liahona*, nov. 2013, 27).
4. "Når vi taakelegger forskjellene mellom det feminine og det maskuline, mister vi _____ og _____ adskilte, utfyllende gaver som tilsammen skaper en større helhet" (D. Todd Christofferson, "Kvinner moralske styrke," *Liahona*, nov. 2013, 31).

Svar: 1. bud; 2. evangeliet, hjord; 3. ugudelighet; 4. kvinner, menns.

FRA MØRKE TIL LYS

Vi kan være sikre på at når vårt liv er mørkt, kan Jesus Kristus forvandle dette mørke til lys når vi oppriktig omvender oss.

Navn ønskes ikke oppgitt

Jeg har til tider følt at det ikke var noe håp for meg om å bli lykkelig eller vende tilbake til vår Fader i himmelen. For noen år siden ble jeg suspendert fra fellesskapet i Kirken. Jeg hadde levd et liv i stolthet og synd, og hadde hatt store lidelser på grunn av mine handlinger. Min forlovelse med kvinnen jeg elsket holdt ikke, mitt forhold til andre mennesker var dårlig, og jeg var ikke lykkelig.

Selv om jeg ønsket at jeg hadde valgt å være ydmyk lenge før dette, ble jeg tvunget til å ydmyke meg og søke å gjøre Herrens vilje. Jeg begynte å lese oftere i Skriftene, ba oftere og prøvde å hjelpe andre. Jeg prøvde å gjøre godt igjen de forholdene jeg så lenge hadde forsømt, inkludert mitt forhold til min himmelske Fader. Jeg ønsket virkelig en forandring i hjertet.

Jeg kjørte tidlig til skolen en dag, før soloppgang. Horisonten

i øst glødet, og i vest var horisonten mørk med en fullmåne som forsvant bak den. Jeg hadde fått for vane å kommunisere med min himmelske Fader mens jeg kjørte. Mens jeg ba under denne

kjøreturen, ble mitt sinn opplyst, og jeg fikk nytt håp.

Jeg innså at mitt liv glødet og ble stadig lysere, i likhet med horisonten i øst. Mørket oppløste seg, og mine synder, som var så store som fullmånen,

LYKKE GJENNOM OMVENDELSE

“Forstår vi vår himmelske Faders [iver] når det gjelder all vår innsats for å komme tilbake til ham? Selv når vi fremdeles er langt unna, ønsker han oss velkommen tilbake. Vi opplever glede når vår Frelzers kjærlighet forsikrer oss om at vi fremdeles kan bli rene, at vi en dag vil være hjemme igjen. Denne lykken oppleves kun gjennom omvendelse.

“Når vi forlater vår syndefulle vei og utøver tro på Jesus Kristus, får vi tilgivelse for våre synder. Vi føler at vår Frelser gjør for oss det vi ikke selv kan gjøre.”

Eldste Neil L. Andersen i De tolv apostlers quorum, “The Joy of Becoming Clean,” *Ensign*, apr. 1995, 51.

var for nedadgående. De var ikke helt borte ennå, men jeg visste at de snart ville være det hvis jeg fortsatte å omvende meg oppriktig. Jeg hadde håp om at mitt liv en dag ville være like lyst som midt på dagen.

Med tiden og etter hvert som jeg ba om kjærlighet til min himmelske Fader og andre, ble jeg mer ydmyk. Større ydmykhet fikk meg til å tjene Gud og andre mer uselvisk, og mitt håp om evig liv og en bedre fremtid ble fornyet og styrket. Etter hvert som dette håpet vokste, tiltok også min tro på at min Frelser, Jesus Kristus, er mektig til å frelse og rense meg fra all urettferdighet. Jeg vet at Mormons ord er sanne: "Dere skal ha håp, gjennom Kristi forsoning og i hans oppstandelses kraft, om å bli oppreist til evig liv" (Moroni 7:41). ■

HVA ER BETINGELSENE FOR OMVENDELSE?

Profeten Helaman forklarte at det er betingelser for omvendelse:

"Herren skulle visselig komme og forløse sitt folk, men ... han skulle [ikke] komme og forløse dem i deres synder, men for å forløse dem fra deres synder.

Og Faderen har gitt ham makt til å forløse dem fra deres synder på betingelse av omvendelse, derfor har han sendt sine engler for å forkynne budskapet om de *betingelser for omvendelse* som bringer mennesker til Forløserens kraft så deres sjeler kan bli frelst" (Helaman 5:10-11; uthevelse tilføyd).

Overvei å studere følgende skriftsteder for å forstå bedre noen av disse betingelsene: Romerne 3:23; 1 Nephi 10:21; 2 Nephi 2:8; Mosiah 4:9-10; Lære og pakter 58:42-43.

Vi ønsker beretninger om dine erfaringer med hensyn til evangeliet og Frelserens virke og misjon. Mulige emner kan være forsoningen, nåde, helbredelse, håp eller omvendelse. Begrens vennligst artikkelen til 600 ord, merk den "Vi taler om Kristus", og send den via [liahona.lds.org](mailto:liahona@lds.org) eller som e-post til liahona@ldschurch.org.

ADAM

“Få mennesker har vært mer direkte engasjert i frelsesplanen enn mennesket Adam.”¹

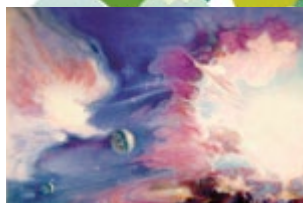
De fleste mennesker vet at jeg var det første menneske på jorden, men mange vet ikke at jeg hadde en spesiell oppgave før jeg kom til jorden. I det førjordiske liv ledet jeg Guds hær mot Satans hær i striden i himmelen,² og jeg hjalp Jesus Kristus å skape jorden.³ Jeg var kjent som Mikael, noe som betyr en “som er lik Gud”.⁴

Gud valgte meg til å være det første menneske på jorden og satte meg i Edens have, et paradys med mange slags planter og dyr. Han blåste “livets ånde” i meg⁵ og ga meg et nytt navn: Adam.⁶

Gud befalte min hustru, Eva, og meg å ikke spise av treet til kunnskap om godt og ondt.⁷ Hvis vi ikke spiste frukten, kunne vi bli værende i haven for alltid, men vi ville ikke være i stand til å “ha fremgang ved å oppleve motsetninger i jordelivet”⁸ eller få barn.⁹ Vi måtte selv velge.

Fordi vi valgte å spise frukten, måtte vi forlate haven og Guds nærhet. Dette er kjent som Fallet. Vi ble dødelige, opplevde både det gode og dårlige i livet, og bragte barn til jorden.¹⁰

Gud visste at Fallet ville skje. – Han sendte Jesus Kristus til å sone for våre synder og overvinne døden slik at vi og våre barn kunne gå tilbake til ham.¹¹

Eva og jeg lærte om Jesu Kristi evangelium – innbefattet tro på Jesus Kristus, omvendelse, dåp, det å motta Den hellige ånds gave og holde ut til enden, – og vi lærte våre barn dette.¹²

På grunn av mine erfaringer ble mine øyne åpnet,

og jeg opplevde glede i dette livet.¹³ Husk at også du kan føle Guds kjærlighet og vende tilbake til ham hvis du følger Jesus Kristus,¹⁴ slik jeg lærte å gjøre. ■

NOTER

1. Robert L. Millet, "Mennesket Adam", *Lys over Norge*, feb. 1998, 14.
2. Se Johannes åpenbaring 12:7-8.
3. Se Robert L. Millet, "Mennesket Adam", 17.
4. Veiledning til Skriftene: "Mikael". scriptures.lds.org
5. 1 Mosebok 2:7.
6. Se Moses 1:34.
7. Se 1 Mosebok 2:16-17; Moses 3:16-17.
8. *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* (2005), 48.
9. Se 2 Nephi 2:22-23.
10. Se Moses 4:22-31; 5:10-11; Alma 12:21-27.
11. Se Johannes 3:16-17; 1 Korinterbrev 15:22; 2 Nephi 9:21; Alma 42:2-15.
12. Se Moses 5:1-12, 58-59; 6:51-67.
13. Se Moses 5:10.
14. Se Mosiah 27:25-26.
15. Se Lære og pakter 27:11.
16. Se 1 Mosebok 5:5.
17. Se Lære og pakter 116:1; Daniel 7:9-14.
18. Se Lære og pakter 29:26.
19. Se Lære og pakter 88:114-16.

FRA V.: MALERI AV DAN BAXTER; ADAM OG EVA I HAVEN, AV LOWELL BRUCE BENNETT; DE FORLATER EDENS HAVE, AV JOSEPH BRICKEY; OFFERET, AV JOSEPH BRICKEY; ADAM OG EVA UNDERVISER SINE BARN, AV DEL PARSON; ADAM ORDINERER SET, AV DEL PARSON; ADAM-ONDI-AHMAN, AV DEL PARSON; ERKEENGELEN MIKAEL OVERVINNER SATAN, AV GUIDO RENI/BRIDGEMAN ART LIBRARY/GETTY IMAGES; BAKGRUNN FRA ISTOCKPHOTO/THINKSTOCK

FAKTA: ADAM

Navn: Adam, fader Adam, Den gamle av dager, Mikael¹⁵

Alder da han døde: 930¹⁶

Roller i det førjordiske liv: Ledet Guds hær mot Satan; hjalp Jesus Kristus å skape jorden

Roller på jorden: Patriark, ektemann og far; hjalp til med å fremkalle Fallet; etterlevde Jesu Kristi evangelium

Roller i neste liv: Vil besøke sitt folk i Adam-ondi-Ahman¹⁷; hjelpe til i oppstandelsen¹⁸; lede det endelige slag mot Satan¹⁹

Av president
Gordon B. Hinckley
(1910-2008)

Kirkens femtende
president

DEN GUDDOMMELIGE GUD

Vår tro på Gud den evige Fader, på hans Sønn Jesus Kristus og på Den hellige ånd er den viktigste læresetning i vår religion.

Gordon B. Hinckley, Kirkens 15. president, ble født 23. juni 1910. Han ble ordinert til apostel 5. oktober 1961, i en alder av 51 år, og 12. mars 1995 ble han oppholdt som Kirkens president.

Da profeten Joseph fremsatte hovedpunktene i vår lære, satte han denne først:

“Vi tror på Gud den evige Fader og på hans Sønn Jesus Kristus og på Den Hellige Ånd” (1. trosartikkel).

[Profeten forkynte også]: “Det første prinsipp i evangeliet er at vi med sikkerhet kjenner Guds karakter” (*History of the Church*, 6:305).

Disse enormt viktige og altomfattende erklæringer er i harmoni med Herrens ord: “Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus” (Johannes 17:3)...

Gud den evige Fader

Jeg tror på Gud, den evige Fader, uten utflukter eller reservasjon. Han

er min Fader, min ånds Fader og alle menneskers ånders Fader. Han er den store Skaper, universets Herre... Han skapte mennesket i sitt bilde. Han er en person. Han er virkelig. Han er et individ. Han “har et legeme av kjøtt og ben like følbart som menneskets” (L&p 130:22).

I beretningen om jordens skapelse “sa Gud: La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår lignelse” (1 Mosebok 1:26).

Kan det sies tydeligere? Gjør det Gud mindre, som enkelte vil ha oss til å tro, at mennesket ble skapt i hans uttrykte bilde? De skulle heller føre til at alle menn og kvinner setter større pris på seg selv som en sønn eller datter av Gud...

...Da jeg som misjonær talte [i London, England, ble jeg avbrutt av en bråkmaker som sa]: “Hvorfor holder du deg ikke til Bibelens lære i Johannes der det står (4:24): ‘Gud er ånd?’”

Jeg slo opp i Bibelen min til det verset han siterte, og leste hele verset for ham: “Gud er ånd, og de som tilber ham, må tilbe i ånd og sannhet.”

Jeg sa: “Selvfølgelig er Gud en ånd, og det er du også, i en kombinasjon av ånd og legeme som gjør deg til en levende person, og slik er det også med meg.”

Vi er alle tosidige med en åndelig og en fysisk del. Alle kjenner dødens realitet... og alle vet vi også at ånden lever videre som en individuell enhet, og at ånden og legemet en gang, ifølge den guddommelige plan som ble muliggjort ved Guds Sønnns offer, vil bli gjenforenet. Jesu ord om at Gud er en ånd, benekter ikke at han har et legeme mer enn utsagnet om at jeg er en ånd, selv om jeg også har et legeme.

Jeg mener ikke at mitt legeme er likt hans i dets foredling, i dets evner, i dets skjønnhet og utstråling. Hans er evig. Mitt er dødelig. Men det bare øker min ærbødighet for ham... Jeg søker å elske ham av hele mitt hjerte, hele min makt, mitt sinn og min styrke. Hans visdom er større enn alle menneskers visdom. ... Hans kjærlighet omfatter alle hans barn, og det er hans gjerning og hans herlighet å tilveiebringe sine sønner og døtre udødelighet og evig liv... (se Moses 1:39)...

Vår Herre Jesus Kristus

Jeg tror på vår Herre Jesus Kristus, Sønn av den evige, levende Gud. Jeg tror på ham som Faderens førstefødte og Faderens enbårne i kjødet. Jeg tror på ham som et enkeltindivid, separat og adskilt fra Faderen...

Jeg tror at han er det eneste fullkomne menneske som har vandret på jorden. Jeg tror at vi i hans ord finner det lys og den sannhet som, hvis det blir fulgt, vil frelse verden og gi menneskene opphøyelse. Jeg tror at i hans prestedømme finnes Guds myndighet – kraft til å velsigne, kraft til å helbrede, kraft til å styre i Guds saker på jorden, kraft til å binde i himmelen det som bindes på jorden.

Jeg tror at han ved sitt sonoffer, at han ga sitt liv på Golgata, sonet for menneskenes synder og lettet oss for syndebyrden hvis vi vil forsake det onde og følge ham. Jeg tror på realiteten og kraften i hans oppstandelse. ... Jeg tror at hver enkelt av oss ved

hans forsoning... tilbyr den gave å oppstå fra de døde. Jeg tror videre at det ved dette offer gis alle menn og kvinner, alle sønner og døtre av Gud, anledning til evig liv og opphøyelse i vår Faders rike, når vi... retter oss etter hans bud.

Ingen like stor har noen gang vandret på jorden. Ingen annen har gitt et tilsvarende offer eller en tilsvarende velsignelse. Han er verdens Frelser og Forløser. Jeg tror på ham. Jeg erklærer at han er Gud... Jeg elsker ham. Jeg uttaler hans navn i ærbødighet og undring...

...Skriftene forteller om [dem] som han viste seg for og som han snakket med som den levende, oppstandne Guds Sønn. På samme måte har han

også vist seg i denne evangelieutdeling, og de som så ham sa:

“Og nå, etter de mange vitnesbyrd som er gitt om ham, er dette vitnesbyrd som vi gir om ham, det siste av dem alle: At han lever!

For vi så ham, ja, ved Guds høyre hånd, og vi hørte røsten bære vitnesbyrd om at han er Faderens Enbårne, –

at ved ham og gjennom ham og av ham blir og ble verdener skapt, og deres innbyggere er født sønner og døtre av Gud” (L&p 76:22-24).

Dette er den Kristus som jeg tror på og som jeg vitner om.

Den hellige ånd

Denne kunnskap kommer fra Skriftenes ord, og dette vitnesbyrd

kommer ved Den hellige ånds kraft. Det er en gave, hellig og vidunderlig, som vi får ved åpenbaring fra det tredje medlem av Guddommen. Jeg tror på Den hellige ånd som en åndeperson som har en plass sammen med Faderen og Sønnen, og disse tre utgjør den guddommelige Guddommen...

At Den hellige ånd i fordums tid ble anerkjent som medlem av Guddommen, er tydelig ut fra samtalen mellom Peter og Ananias, da den sistnevnte holdt tilbake en del av betalingen han hadde fått ved å selge et stykke land.

“Da sa Peter: Ananias, hvorfor har Satan fylt ditt hjerte, så du skulle lyve for Den hellige ånd?

...Det er ikke for mennesker du har løyet, men for Gud” (Apostlenes gjerninger 5:3-4).

Den hellige ånd [er] talsmannen Frelseren lovet som skulle lære hans tilhengere alle ting og minne dem om alt han hadde sagt dem (se Johannes 14:26).

Den hellige ånd er den som vitner om sannheten, som kan lære mennesker ting de ikke kan lære hverandre... Du blir lovet å få vite at Mormons bok er sann “ved Den Hellige Ånds kraft”. Deretter sier Moroni: “Og ved Den Hellige Ånds

kraft kan dere vite sannheten i alle ting” (Moroni 10:4-5).

Jeg tror at denne kraft, denne gave, er tilgjengelig for oss i dag.

Virkelig og individuell

... Jeg tror på Gud, den evige Fader, og på hans Sønn, Jesus Kristus, og på Den hellige ånd.

Jeg ble døpt i disse tres navn. Jeg ble viet i disse tres navn. Jeg har ingen tvil om at de virkelig er til og er enkeltpersoner. Dette ble klargjort da Johannes døyte Jesus i Jordan. Der sto Guds Sønn i vannet. Man hørte hans Faders røst si at han var Guds Sønn, og Den hellige ånd ble tilkjennegitt i en dues skikkelse (se Matteus 3:16-17).

Jeg er oppmerksom på at Jesus sa at den som hadde sett ham, hadde sett Faderen [se Johannes 14:9]. Kunne ikke det samme sies om mang en sønn som ligner på sin far eller mor?

Da Jesus ba til Faderen, ba han absolutt ikke til seg selv!

Fullkomment forenet

De er adskilte personer, men de er ett i hensikt og innsats. De er forenet som én når det gjelder å iverksette den store, guddommelige plan for frelse og opphøyelse for Guds barn.

...Kristus ba inderlig til sin Fader for apostlene, som han elsket, og sa:

“Jeg ber ikke bare for disse, men også for dem som ved deres ord kommer til tro på meg,

at de alle må være ett, likesom du, Far, i meg, og jeg i deg – at også de må være ett i oss” (Johannes 17:20-21).

Det er denne fullkomne enhet mellom Faderen, Sønnen og Den hellige ånd som binder disse tre sammen i en guddommelig enhet. ■

Fra “Faderen, Sønnen og Den hellige ånd”, Lys over Norge, mars 1998, 3-9; store bokstaver og tegnsetting modernisert.

HELLIGHOLDELSE AV SABBATSDAGEN

For mange er søndag bare som en vanlig dag i helgen da man søker mer avslapning og underholdning. Men oldtidens og nyere tids åpenbaring har undervist om betydningen av å holde sabbatsdagen hellig. På side 56-57 i dette nummeret forklarer Larry M. Gibson, førsterådgiver i Unge menns generalpresidentskap, hvor viktig det er å helligholde sabbaten. Bror Gibson sier: "Vår måte å helligholde sabbatsdagen på er en ytre tilkjennegivelse av vår pakt om alltid å minnes Jesus Kristus."

Når deres barn lærer å holde sabbatsdagen hellig, vil de bli forberedt til å motta mange velsignelser. Bror Gibson sier: "Hvis vi følger og etterlever det guddommelige påbud om å holde sabbatsdagen hellig, vil Herren til gjengjeld velsigne oss, veilede oss og inspirere oss når det gjelder å løse problemene vi står overfor."

Forslag til hvordan man underviser ungdom

- Les bror Gibsons artikkel på side 56-57 sammen. Drøft deretter hva din familie kan gjøre hver uke for å forberede seg til å holde sabbatsdagen hellig. På familiens hjemmeaften kan dere synge "Stille syng en hellig sang" (*Salmer*, nr. 98) eller en annen salme om sabbaten og drøfte hva

familien kan gjøre på søndag for å holde sabbatsdagen hellig.

- Overvei å lese sammen med tenåringene dine avsnittet om sabbatsdagen i *Til styrke for ungdom*, inkludert skriftstedene som står til slutt. Dere kan sammen lete etter andre skriftsteder om å holde sabbatsdagen hellig og drøfte prinsippene som ligger til grunn.
- Hvis det nye undervisningstilbudet for ungdom er tilgjengelig på ditt språk, kan du bruke leksjonene til å finne artikler eller videoer som omhandler helligholdelse av sabbatsdagen. Gå til lds.org/youth/learn. Leksjonene for september om budene kan være til hjelp angående dette emnet.

Forslag til hvordan man underviser barn

- Les "Helt ny diakon" i oktober-nummeret 2013 av *Liahona*, og drøft hvor viktig nadverden er når det gjelder å holde sabbatsdagen hellig.
- Overvei å lese "En leksjon i ærbødighet" i mars-nummeret 2010 av *Liahona*. Dere kan gjerne også gjennomføre aktiviteten som beskrives der. Drøft med deres barn hvordan det å

SKRIFTSTEDER OM DETTE EMNET

2 Mosebok 20:8-11

Jesaja 58:13-14

1 Korinterbrev 11:23-26

3 Nephi 18:3-11

Moroni 6:4-6

Lære og pakter 59:9-13

være ærbødig i kirken bidrar til å holde sabbatsdagen hellig.

- Drøft hva familien kan gjøre på søndager for å hedre Herren. Du ønsker kanskje å lese "Bestem deg nå" fra mars-nummeret 2012 av *Liahona* for å bruke et eksempel på en som holdt sabbatsdagen hellig i en vanskelig situasjon.
- Sammen med barna kan dere syng sanger som handler om sabbaten, innbefattet "Lørdag" (*Barnas sangbok*, 105). Snakk om hvordan deres familie kan bruke lørdagen og andre dager i uken til å forberede dere til søndag. ■

*Husk alltid at
Jesus Kristus –
universets Skaper,
vår frelser arkitekt
og denne kirkes
overhode – har
kontrollen.*

Av eldste
M. Russell Ballard
i De tolv
apostlers quorum

MØT FREMTIDEN MED tro & håp

Forholdene i verden er usikre og farlige, og økonomiene i verden er ustabile og uforutsigbare. Våre høyt skattede rettigheter for liv, frihet og søken etter lykke blir angrepet av slike som ønsker å begrense handlefrihet og gjøre oss avhengige, istedenfor å oppmuntre oss til å bruke våre ferdigheter og talenter til å skape nye og spennende måter å gjøre ting på.

Moralnormer svekkes. Familien angripes og går i oppløsning. Menns og kvinners kjærlighet har blitt kald og er unaturlig (se Matteus 24:12; Romerbrevet 1:31). Det pågår en kontinuerlig nedbryting av integritet, ærlighet og rettskaffenhet blant ledere innen politikk, næringsliv og andre fora. Kriger og rykter om kriger herjer blant nasjoner og trosretninger. Og enda mer destruktiv enn noen bevæpnet krig er krigen som raser mellom godt og ondt – mellom Frelseren med sin lysets hær og Satan med sine onde mørkets tjenere – om selve Guds barns sjeler.

President Gordon B. Hinckley (1910-2008) beskrev den verden som dagens unge er i ferd med å ta fatt på, da han sa: "Vi lever i en tid da aggressive menn gjør fryktelige og avskyelige ting. Vi lever i en tid med krig. Vi lever i en tid med arroganse. Vi lever i en tid med ugudelighet, pornografi og umoral. Alle Sodoma og Gomorras synder hjemsøker samfunnet. Våre unge har aldri hatt større utfordring. Vi har aldri sett det ondes vellystige ansikt tydeligere enn nå."¹

Vi skulle ikke bli overrasket over disse tilstander i vår tid, for Skriftene og profetiene om vår dag vitner om hva som vil skje i verden hvis menneskene vender ryggen til Gud. Vi kommer fortsatt til å oppleve uhyggelige ting, for djevelen fortsetter sine angrep for å fullføre sine onde planer. Samtidig visste oldtidens profeter som så vår tid, som så dagens unge generasjon, at denne tiden ville være en tid med lys og undring som verden aldri har opplevd før.

Da jeg forberedte dette budskapet, ba jeg om veiledning til å vite hvilket budskap vår himmelske Fader ønsket at jeg skulle gi. De beroligende og styrkende ordene som Herren talte til profeten Joseph Smith, kom til mitt sinn: "Vær... ved godt mot, for jeg vil lede dere. Riket er deres... og evighetens rikdommer er deres" (L&P 78:18).

Erstatt frykt med tro

Det jeg tror Herren ønsker jeg skal si, er at vi skulle erstatte frykt med tro – tro på Gud og kraften i vår Herre Jesu Kristi forsoning.

Jeg husker da jeg som 13 år gammel gutt kom hjem fra prestedømsmøtet søndag 7. desember 1941 og fikk høre av mine foreldre at japanerne hadde bombet Pearl Harbor. Dette rykket USA ut i en verdenskrig som allerede hadde rast i Europa i to år. Det virket som om livet slik vi kjente det, nærmet seg slutten. Det rådet stor usikkerhet idet mange unge menn ble innkalt til militærtjeneste. Men slik som nå, fantes det likevel mye godt midt i alle konfliktene, kampene og verdens onde innflytelse.

Når vi tenker på fremtiden, skulle vi fylles med tro og håp. Husk alltid at Jesus Kristus – universets Skaper, vår frelses arkitekt og denne kirkes overhode – har kontrollen. Han vil ikke tillate at hans verk mislykkes. Han vil seire over alt mørke og all ondskap. Og han innbyr oss alle, medlemmer av hans kirke og andre som er ærlige av hjertet, til å ta del i kampen for Guds barns sjeler. Sammen med alt annet vi vil gjøre i livet, må vi

også gå inn for hans sak av hele vårt hjerte og sinn, av all vår styrke og kraft, og vandre i tro og arbeide med overbevisning.

Møt fremtiden med optimisme. Jeg tror vi står på terskelen til en ny æra av vekst, velstand og overflod. Med mindre det inntreffer en katastrofe eller en uventet internasjonal krise, tror jeg de neste årene vil bringe en fornyelse i verdensøkonomien etter hvert som nye oppdagelser blir gjort innen kommunikasjon, medisin, energi, transport, fysikk, datateknologi og annet.

Som før vil mange av disse oppdagelsene være et resultat av at Ånden stille opplyser sannhetssøkende personers sinn. Disse oppdagelsene og fremskrittene vil bringe nye arbeidsmuligheter og velstand for dem som arbeider hardt, og spesielt for dem som gjør sitt ytterste for å holde Guds bud. Slik har det vært i andre viktige perioder med nasjonal og internasjonal vekst.

Dessuten vil mange av disse oppdagelsene bli gjort for å bidra til å iverksette Guds hensikter og verk, og for å fremskynde oppbyggingen av hans rike på jorden i dag, også gjennom misjonærarbeid.

Gjør din del

Før Frelserens annet komme – og basert på hans timeplan – må evangeliet bli bragt til hver nasjon, slekt, tunge og hvert folk til det fyller hele jorden. Profeten Joseph Smith erklærte: "Ingen vanhellig hånd kan hindre dette verk i å rulle fremover. Forfølgelser kan rase, pøbelen kan slå seg sammen, hærstyrker gå i stilling og bakvaskelse kan vanære, men Guds sannhet vil gå fremad, djervt, edelt og uavhengig inntil den har gjennomsyret alle kontinenter, gjestet alle himmelstrøk, feiet over ethvert land og runget i ethvert øre, inntil Guds hensikter er fullført og den store Jehova sier at arbeidet er gjort."²

Etter hvert som evangeliet bringes til milliarder av hungrige sjeler, vil mirakler bli utført ved Herrens hånd. Misjonærer fra mange nasjoner vil tjene Herren over hele

Mange nye oppdagelser vil bli gjort for å bidra til å iverksette Guds hensikter og verk, og for å fremskynde oppbyggingen av hans rike på jorden i dag, inkludert gjennom misjonærarbeid.

jorden. Nye møtehus og mange flere templer vil bli bygget for å velsigne de hellige, slik det har blitt profetert om Kirkens vekst i tiden før tusenårsriket.

Man kan spørre: “Hvor vil midlene komme fra til å finansiere denne veksten?” Midlene vil komme fra trofaste medlemmer gjennom deres tiende og offergaver. Når vi gjør vår del, vil Herren velsigne oss med velstand og med visdom til å være fokusert på det som betyr mest i livet: “Søk da først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt dette i tillegg” (Matteus 6:33).

Så for en periode, muligens en kort periode, vil det synes som himmelens sluser virkelig åpner seg slik at velsignelser øses ut “i rikelig mål” (Malaki 3:10).

Jeg tror at dagens unge voksne vil ta aktivt del i timelige velsignelser hvis de holder Herrens bud. Med velstanden følger en unik utfordring – den vil sette manges åndelighet på en ytterst hard prøve. Når du tar fatt på denne nye verden med velstand og omsetter din utdannelse og ferdigheter til økonomisk suksess, må du alltid skjelne mellom ønsker og behov.

Søk først Guds rike

Du har to valg. Vil din motivasjon til å utvikle deg og motta Herrens velsignelser være for personlig belønning, for menneskers anerkjennelse og for makt, innflytelse og selvforherligelse? Eller vil din motivasjon være å ære Gud, å arbeide for å bidra til å fremskynde hans Kirkes vekst og utbredelse?

De som søker rikdommer for å bygge opp seg selv, vil oppdage at deres skatt er glatt og lett går tapt på uklokt vis (se Helaman 13:31). Deres sjels velferd vil utsettes for stor risiko. Jakob, en lydig, yngre bror av Nephi, advarte oss slik:

“Og forsynet har smilt til dere med stort velbehag så dere har fått store rikdommer. Og fordi noen av dere har fått i større overflod enn deres brødre, er dere oppblåste av stolthet i deres hjerter og kneiser med nakken og bærer hodet høyt på grunn av deres kostbare klær og forfølger deres brødre fordi dere synes dere er bedre enn dem.

... Tror dere at Gud rettferdiggjør dere i dette? Se, jeg sier dere: Nei. Men han fordømmer dere, og hvis dere

fortsetter med disse ting, må hans straffedommer hastig komme over dere.

... Ikke la denne stolthet i deres hjerter ødelegge deres sjeler!" (Jakobs bok 2:13, 14, 16).

Deretter setter Jakob vår motivasjon for å erverve oss rikdom i riktig perspektiv med et løfte:

"Men søk Guds rike før dere søker etter rikdom.

Og etter at dere har fått et håp i Kristus, skal dere få rikdommer hvis dere søker etter dem, og dere vil søke etter dem for å gjøre godt – for å kle den nakne og for å gi den sultne mat og for å sette den fangne fri og gi den syke og lidende hjelp" (Jakobs bok 2:18-19).

Herren sier ikke at vi ikke skulle oppnå rikdommer eller at velstand er en synd. Tvert imot har han alltid velsignet sine lydige barn. Men han sier oss at vi skulle søke, finne og tjene ham før vi søker rikdom. Da, fordi vi er ydmyke, fordi vi elsker ham først og fremst, vil vi velge å investere den rikdom vi oppnår i å bygge opp hans rike.

Hvis du velger å søke rikdom for rikdommens skyld, kommer du til kort. Du vil aldri bli fornøyd. Du vil føle tomhet og aldri finne sann lykke og varig glede.

VÆR VED GODT MOT

"Selv om stormskyer kan samle seg, om regnet måtte øse ned over oss, vil vår kunnskap om evangeliet og vår kjærlighet til vår himmelske Fader og vår Frelser trøste og holde oss oppe og gi oss glede når vi

vandrer rettskaffent og holder budene. Det vil ikke være noe i denne verden som kan overvinne oss.

"Mine kjære brødre og søstre, frykt ikke. Vær ved godt mot. Fremtiden er like lys som deres tro."

President Thomas S. Monson, "Vær ved godt mot,"
Liahona, mai 2009, 92.

Prøven på din tro de neste årene vil trolig ikke være at du mangler denne verdens materielle goder. Den vil snarere bestå i å velge hva du vil gjøre med de timelige velsignelsene du mottar.

President Ezra Taft Benson (1899-1994) sa om dagens unge generasjon:

"I nesten 6000 år har Gud holdt dere i reserve så dere kunne komme frem i de siste dager før Herrens annet komme...

...Gud har spart til siste omgang noen av sine sterkeste barn, som vil være med på å gi hans rike seier."³

President Thomas S. Monson har sagt: "Dere er noen av vår himmelske Faders sterkeste barn, og han har spart dere for at dere skulle komme til jorden 'i en tid som denne' [Ester 4:14]."⁴

For at dere skal være en viktig del av "et underlig og forunderlig verk" (2 Nephi 25:17) i disse siste dager, må dere underkaste dere Guds vilje og la deres vilje falle sammen med hans vilje. Når dere "strever fremover med standhaftighet i Kristus og har et fullkomment, klart håp og kjærlighet til Gud og alle mennesker ... nyter Kristi ord" (2 Nephi 31:20), søker flittig, ber alltid og har tro, da lover Herren at "alle ting skal tjene dere til det gode" (L&p 90:24).

Vie sitt liv

Jeg oppfordrer dere til å love dere selv og vår himmelske Fader å vie livet, deres tid og talenter, til å bygge opp Jesu Kristi Kirke i påvente av Frelserens annet komme. La motivet for deres tanker og handlinger være å ære Gud og velsigne deres medmennesker. La dette ønsket inspirere dere til å hilse hver ny morgen med entusiasme, og la det gi næring til deres tanker og handlinger hver dag.

Hvis dere gjør dette, vil dere bli velsignet i en verden som hurtig går i feil retning, og dere og deres kjære vil være trygge og lykkelige. Dette betyr ikke at dere ikke vil møte prøvelser og vanskeligheter, men at dere vil ha

DOKTRINÆRE PUNKTER

Vi kan være optimistiske med hensyn til fremtiden hvis vi:

- Har tro på kraften i Jesu Kristi forsoning.
- Setter vår himmelske Fader først i livet vårt.
- Vier vårt liv og vår tid til å bygge opp Guds rike.

åndelig kraft til å hankses med dem med tro på og tillit til Herren.

Hensikten med mitt budskap er å hjelpe dere å se for dere fremtiden. Ha håp og tro på den strålende fremtid dere har. Unge menn er fremtidens fedre, og unge kvinner er fremtidens mødre som oppfostrer barn. Sammen er dere "en utvalgt ætt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk til eiendom" (1 Peter 2:9).

For både menn og kvinner er en av de ting som prioriteres først, å finne en evig ledsager hvis dere ikke allerede har gjort det. Ekteskap inngått i templet vil gi deg

en ledsager som hjelper deg å holde deg på riktig sti som fører tilbake til vår himmelske Faders og vår Herre Jesu Kristi nærhet. Vi må gjøre vår del for å fortsette å forbedre oss til det annet komme. ■

Fra en tale holdt under en eksamensfest ved Brigham Young University -Idaho 6. april 2012. Du finner hele teksten på engelsk på web.byui.edu/devotionalsand speeches/speeches.aspx.

NOTER

1. Gordon B. Hinckley, "Vi lever i tidenes fylde", *Liahona*, jan. 2002, 6.
2. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 141.
3. Ezra Taft Benson, i Thomas S. Monson, "Våg å stå alene", *Liahona*, nov. 2011, 62.
4. Thomas S. Monson, "Måtte dere ha mot", *Liahona*, mai 2009, 127.

Mexico folder seg ut

FRA STREV TIL STYRKE

*Siste-dagers-hellige i Mexico bygger på sin arv av tro for
å skape en vakker fremtid for sitt land.*

Av Sally Johnson Odekirk

Kirkens tidsskrifter

Den 6. november 1945 ble bønner besvart da den første gruppe meksikanske siste-dagers-hellige ankom Mesa Arizona tempel for å motta tempelordinanser på sitt eget språk. José Gracia, som da var president for Monterrey gren, sa: "Vi har kommet for å utføre et stort arbeid for oss selv og for våre fedre. ... Noen av oss har kanskje ofret noe, men det vi har ofret er ikke forgieves. Vi er glade for å ha gjort det."¹

President Gracia og de som reiste til templet, fulgte i fotsporene til de første meksikanske siste-dagers-hellige pionerer, som også ofret for det gjengitte evangelium.

Grunnvollen legges

Mexico er et land med fjell, ørkener, jungler og nydelige kyststrekninger, og i eldre tid var landet bebodd av folk som bygget vakre templer og byer. Gjennom århundrene bygget meksikanere en sterk grunnvoll av tro og bønn som har hjulpet dem å klare seg gjennom vanskelige tider.

Mens de hellige etablerte Kirken i Utah, arbeidet det meksikanske folk med å gjenoppbygge sitt samfunn, inkludert å skrive en ny grunnlov som skilte kirke og stat. Evangeliets budskap kom til Mexico i 1876 med de første misjonærene. De hadde med seg utdrag fra Mormons

*President George Albert Smith reiste til Mexico og bidro til å for-
ene medlemmene da han tok kontakt med Den tredje forsamling.*

1810: Mexico erklærer seg uavhengig og blir uavhengig i 1821 etter 300 år under Spania.

1830: Mormons bok utgis og Kirken blir organisert i Palmyra, New York, USA.

1846-1848: Krigen mellom Mexico og Amerika; siste-dagers-hellige pionerer slår seg ned i de vestlige delstater i USA.

1857-61: President Benito Juárez reformerer den meksikanske styreform og etablerer religionsfrihet.

bok som de sendte til fremstående meksikanske ledere. Dåpshandlinger fulgte snart.

Under en spesiell konferanse 6. april 1881 klatret grens-president Silviano Arteaga, flere lokale ledere og apostel Moses Thatcher (1842-1909) opp skråningen til vulkanen Mt. Popocatepetl. Eldste Thatcher innviet deretter landet for evangeliets forkynnelse.

President Arteaga holdt bønn under konferansen, og eldste Thatcher berettet: "Tårer strømmet nedover hans rynkede kinn for utfrielsen av hans rase og folk... Jeg har aldri hørt noen be mer inderlig, og selv om bønnen ble holdt på et språk jeg ikke forstår, var det likevel som jeg forsto ved Ånden alt han ba om."²

I den samme perioden ble flere meksikanske grener opprettet i området. Desideria Yañez, en eldre enke i delstaten Hidalgo, hadde en drøm om Parley P. Pratt's brosjyre *En advarsels røst*. Hun sendte sønnen sin til Mexico City for å få tak i et eksemplar av brosjyren, som nettopp

var blitt oversatt til spansk. Hun sluttet seg til Kirken i 1880 og var den første kvinnen som ble medlem av Kirken i Mexico.³

Fra den tid av forble mange medlemmer av Kirken i Mexico trofaste gjennom tiår med revolusjon, forfølgelse, fattigdom og isolasjon.⁴

Eksempler på trofaste pionerer

Ett eksempel på denne trofastheten finner vi i grenen San Pedro Martir, som ble organisert i 1907. De første medlemmene møttes sammen like syd for Mexico City i en murbygning bygd av den nydøpte Agustin Haro, som ble kalt til å presidere over grenen. Gjennom de vanskelige årene under den meksikanske revolusjonen, da minst en million meksikanere ble drept, søkte mange hellige tilflukt i San Pedro fordi deres delstater ble en slagmark. Hjelpeforeningens søstre i San Pedro utførte mye barmhjertighets-tjeneste for disse flyktningene.⁵

Medlemmer ble også velsignet med hengivne ledere som Rey L. Pratt. Han ble kalt til president for Mexico misjon i 1907, og virket i dette kallet til han døde i 1931. Han elsket Mexicos historie, kultur og folk, og vant deres kjærlighet og tillit mens de arbeidet sammen for å styrke Kirkens grunnvoll der. President Pratts innsats for å lære opp innfødte meksikanske ledere i Kirken viste seg spesielt viktig i 1926 da myndighetene i Mexico begynte å håndheve loven som forbød utlendinger å

tempelvelsignelser tilgjengelig for flere medlemmer. Etter å ha møtt lokale ledere i Kirken i Arizona, USA, sa eldste Joseph Fielding Smith (1876-1972), som da var medlem av De tolv apostlers quorum: "Jeg ser ingen grunn til at det engelske språk skulle monopolisere tempel-sesjonen."⁸ Eldste Antoine R. Ivins i De sytti og Eduardo Balderas i Kirkens oversettelsesavdeling ble bedt om å oversette tempelordinansene til spansk. Denne oversettelsen ble et forbilde for templer som ble bygget i andre land.⁹

ET FOLK SOM HERREN HAR BEHAG I

"Hvem kan tvile på at det ut fra den nåværende kamp vil vokse frem et større og bedre Mexico... Veien vil bli forberedt så det sanne evangelium kan bli forkynt for folket i dette landet, evangeliet som skal føre til deres forløsning og gjøre dem til et folk som Herren finner behag i."¹⁷

Rey L. Pratt, president for Mexico misjon under den meksikanske revolusjon

1875: Deler av Mormons bok blir oversatt til spansk og trykket.

1876: De første misjonærer reiser til Mexico.

1881: En spesiell konferanse blir holdt; apostel Moses Thatcher innvier landet for misjonærarbeid.

1885: Siste-dagers-hellige kolonier blir etablert i Mexico.

1886: Hele Mormons bok blir utgitt på spansk.

presidere over forsamlinger i Mexico.⁶ I løpet av denne tiden dannet en gruppe medlemmer det som ble kalt Den tredje forsamling, og begynte å kalle egne ledere og bygge møtehus.

Bygger på grunnvollen

Arwell L. Pierce ble kalt til president for Mexico misjon i 1942. President Pierce gjorde bruk av sin erfaring fra oppveksten i Chihuahua og sin misjon i Mexico. Han viste kjærlighet og forståelse når han underviste, styrket og bidro til å forene medlemmene. Han arbeidet også med medlemmene av Den tredje forsamling for å løse deres bekymringer.

Ett av president Pierces mål var å hjelpe medlemmer å komme til templet.⁷ I 1943 ble det gjort en innsats for å gjøre

De første medlemmene ofret ofte meget for evangeliet.

EN FORBLØFFENDE FREMTID

“Jeg tror at Kirkens fremtid i Mexico vil forbløffe alle, også de som har vært involvert i den. Meksikanere er svært godt kjent med samfunnet de lever i, og det er noe i det som de ikke ønsker. De ser på det som evangeliet tilbyr. De ønsker det, og de er villige til å betale enhver pris for det.”¹⁸

Eldste Daniel L. Johnson, områdepresident for området Mexico

Da tempelseremonien ble tilgjengelig på spansk i Mesa Arizona tempel og Kirkens president George Albert Smith (1870-1951) besøkte Mexico i 1946 for å hjelpe til med å forene de meksikanske hellige,¹⁰ begynte Kirken å vokse på en måte som tidligere generasjoner bare kunne drømme om. Nye misjoner og staver ble opprettet over hele landet, og skoler i Kirkens regi oppmuntret til utdanning.

I 1964 innviet Kirken El Centro Escolar Benemérito de las Américas, en skole som

president Harold B. Lee (1899-1973), hans rådgivere, flere apostler og andre ledere. Tabernakelkoret sang der og bidro til en åndelig fest. Konferansedeltakere utbrøt: “Det er mer enn vi kunne tenkt oss mulig – en konferanse i vårt eget land.”¹³

1970-årene var en spennende tid med vekst i Mexico. I 1970 var det nesten 70 000 medlemmer i landet. Ved utgangen av tiåret var det nesten 250 000. Tre år etter områdekonferansen delte eldste Howard W. Hunter (1907-95)

1889: Misjonærer trekkes seg ut av det sentrale Mexico.

1901: Misjonærarbeidet gjenopptas i Mexico City-området.

1910: Den meksikanske revolusjon starter.

1912: Utvandring fra siste-dagers-hellige kolonier i det nordlige Mexico.

1913: Misjonærer trekkes ut på grunn av revolusjonær aktivitet; misjonspresident Rey L. Pratt leder Kirken i Mexico gjennom korrespondanse og arbeider med spanktalende i USA.

dekket medlemmenes behov for utdanning, sosiale og åndelige behov og behov for opplæring av ledere, inntil den i 2013 ble omgjort til et opplæringscenter for misjonærer.¹¹ Søster Lorena Gómez-Alvarez, som tok eksamen ved skolen, sier: “Benemérito hjalp meg å oppdage og utvikle mine talenter, og ga meg en bakgrunn og kunnskap om evangeliet som har vært til velsignelse for meg. Den vil nå hjelpe misjonærer å utbre evangeliet og vil fremdeles velsigne mennesker, bare på en annen måte.”¹²

En tid med vekst

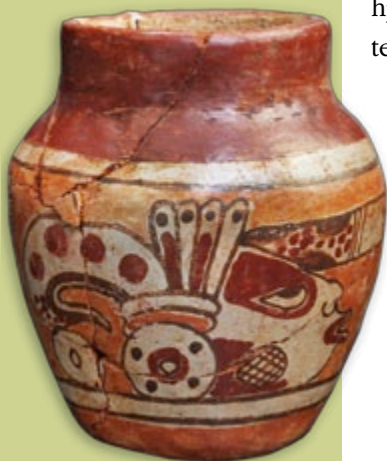
Mexico City områdekonferanse var et annet vendepunkt for Kirkens vekst. Medlemmer reiste langveis for å høre

i løpet av en helg de tre eksisterende stavene og dannet 15 staver og kalte mange unge meksikanske medlemmer til ledere.¹⁴

Misjonærarbeidet tok seg også opp i denne perioden. Mexico misjon, som ble offisielt åpnet i 1879, ble delt første gang i 1956. Nå har Mexico 34 misjoner.¹⁵ Bror Jorge Zamora, som var misjonær i Mexico City Nord misjon i 1980-årene, har vært vitne til veksten. Han minnes et område av misjonen der medlemmer måtte reise en time for å komme til kirken. Nå er det en stav der. Han sier: “Det forundrer meg hvordan Herren arbeider for å bygge opp Kirken, uansett hvilket land eller hvilken kultur det er.”

Templer over hele landet

Meksikanske medlemmer elsker templets frelsende ordinanser og er villige til å ofre

Meksikanske medlemmer deltar i samfunnsprosjekter. Disse medlemmene hjalp til med å plante trær i 2007.

AGRÍCOL LOZANO HERRERA: DEN FØRSTE MEKSIKANSKE STAVSPRESIDENT

Agrícol Lozano Herrera var et ungt medlem av Kirken da han hørte president Spencer W. Kimball (1895-1985), som da var medlem av De tolv apostlers quorum, oppfordre medlemmene i Mexico til å skaffe seg en utdannelse for å bidra til å styrke landet. Brother Lozano bestemte seg for å bli advokat og være talsmann for de innfødte i sitt land. Han var også den viktigste juridiske rådgiver for Kirken i Mexico og var den første meksikanske stavspreident, han var misjonspreident, regionalrepresentant for De tolv apostler og president for Mexico City tempel.¹⁹

1921: Misjonærer får igjen oppdrag i Mexico City-området.

1926: Meksikansk nasjonalisme fører til at alle utlendinger som driver religiøs virksomhet, blir drevet ut.

1930-årene: Lokale ledere sørger for stabilitet for Kirken i Mexico.

1945: Tempelseremonien blir oversatt til spansk; begynnelsen til tempelturer til Mesa Arizona tempel.

mye tid og penger for å delta der. Litt mer enn 100 år etter at eldste Thatcher innviet landet for evangeliets forkynnelse, ble et tempel bygget i Mexico City. Åpent hus i 1983 bidro til å bringe Kirken ut av sin upåakte tilværelse i Mexico da tusener besøkte templet og anmodet om mer informasjon. Innen 30 år ble 11 templer til innviet utover landet, og ett er under oppføring.

Isabel Ledezma vokste opp i Tampico og husker da hennes foreldre ble beseglet i Mesa Arizona tempel. "Det tok to dager å reise til Arizona, og det var veldig kostbart," sier hun. "Da Mexico City Mexico tempel ble innviet, ble distansen kuttet ned til 12 timer med bil. Nå som vi har et tempel i Tampico, kan vi delta ofte."

Limhi Ontiveros, som var president for Oaxaca Mexico tempel fra 2007 til 2010, sier:

"De som har et dypt og vedvarende vitnesbyrd om evangeliet, finner en utvei til å komme, tross utfordringer i forbindelse med avstand og økonomi, og de betrakter templet som et tilfluktssted."

Søster Ledezma tilføyer: "Vi trenger Ånden i våre byer, og å ha templet her hjelper. Når vi har problemer, når vi er bedrøvet, er templet nær, og vi finner fred der."

Overvinn motgang

Meksikanske medlemmer møter vanlige utfordringer og fristelser, men de vet at de og deres medhellige er en kjærlig Faders barn. Økonomisk og sosial status har ingenting å si for hvordan de behandler hverandre.

Familien Mendez bor i en liten fjellandsby i nærheten av byen Oaxaca, i det sydlige

Mexico. De sier: "Det er utfordringer i forbindelse med tid, økonomi og avstand, men viljen til å gjøre det vår Frelser ønsker vi skal gjøre, motiverer oss til å overvinne enhver hindring."

Gonzalo Mendez, 15 år, sier: "Når man bor et sted som er forbundet med fare, kan fristelsene være svært vanskelige, men ved hjelp av bønn deltar vi ikke i verdens forlokkelser, og vi står som vitner for en bedre livsførsel."

er en ære og et ansvar. "Jeg vet at prestedømmet gis til unge menn for at de skal ære Guds navn ved å tjene andre og forkynne evangeliet," sier Jaime.

Under et besøk nylig i Mexico hadde eldste Neil L. Andersen i De tolv apostlers quorum møte med de unge fra tre staver i byen Cancun. Han sa om denne tiden sammen med disse unge: "Vi så lyset i deres øyne og håpet i deres ansikt og drømmene de har. Jeg tenkte hele tiden på hvilken herlig fremtid Mexico har."¹⁶ ■

1946: President George Albert Smith besøker Mexico.

1950-tallet: Distrikter og grener opprettet i nesten alle meksikanske delstater.

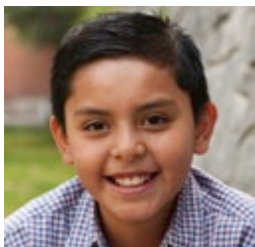
1961: Mexico City stav opprettet med Harold Brown som president.

1964: Benemérito School åpner i Mexico City.

1967: Stav nummer to organisert i Mexico City; Agricol Lozano Herrera kalt til den første meksikanske stavspremier.

1972: Områdekongress i Mexico City.

Se mot fremtiden

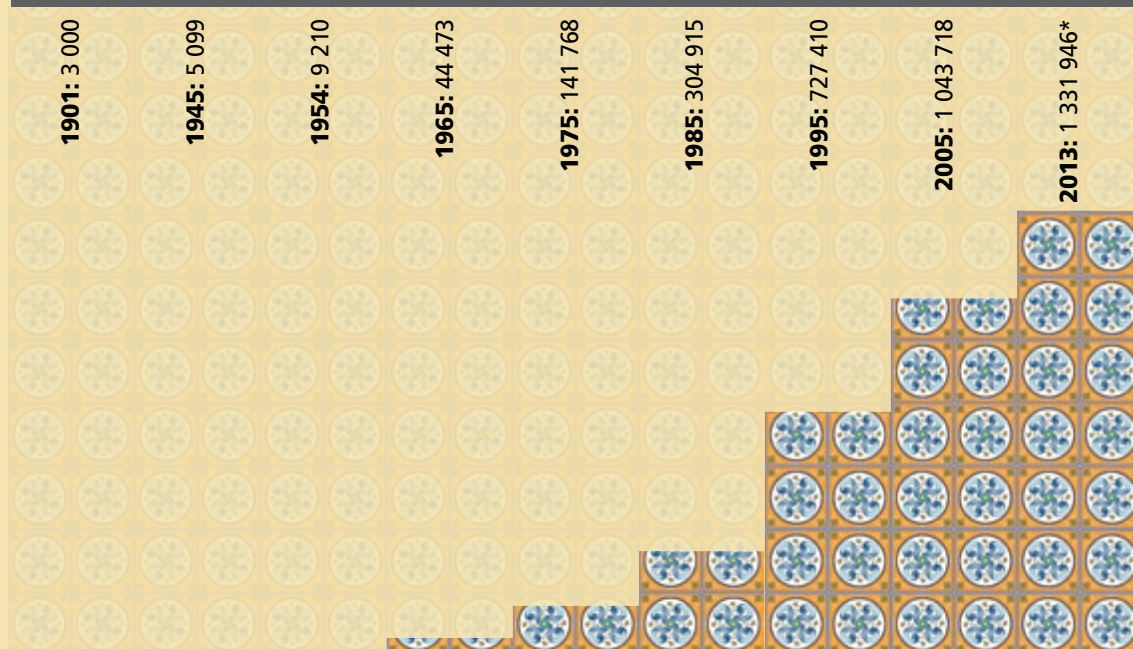
Evangeliet har vært etablert lenge i Mexico, men det er fremdeles områder der Kirken er under utvikling. Jaime Cruz, 15 år, og hans familie er de eneste medlemmer av Kirken i sin lille landsby i fjellene over Oaxaca City. Han og hans venn Gonzalo arbeider med hjemmestudium-seminar gjennom uken. Hver lørdag reiser de to timer med buss for å komme til det nærmeste møtehus og ha Seminar-klasse sammen med andre unge i menigheten. Jaime forteller sine klassekamerater på skolen hva han lærer i Seminar, og svarer på spørsmålene deres. Jaimes yngre bror, Alex, som er diakon, er en leder blant sine venner. Alex sier at når han ber dem pent om ikke å bruke grovt språk eller bruke uanstendige klær, hører de på ham. Både Jaime og Alex vet at å ha prestedømmet

NOTER

1. Henry A. Smith, "200 Lamanites Gather in History-Making Conference, Temple Sessions," *Church News*, 10. nov. 1945, 8.
2. Moses Thatcher, i *Moses Thatcher Journal, 1866-1868*, 54.
3. Se Brittany A. Chapman og Richard E. Turley jr., *Women of Faith in the Latter Days*, årg. 1, 1775-1820, 461-470.
4. Se Orson Scott Card, "It's a Young Church in ... Mexico," *Ensign*, feb. 1977, 17-24.
5. Se Kirk Henriksen, "Mexican Mormon Pioneers," en utstilling i 2010 i Mexico City Mexico tempels besøkssenter.
6. Se Gerry R. Flake, "Mormons in Mexico: The First 96 Years," *Ensign*, sep. 1972, 20-21.
7. F. LaMond Tullis, "A Shepherd to Mexico's Saints: Arwell L. Pierce and the Third Convention," *BYU Studies* årg. 37, nr. 1 (1997): 127-151.
8. Se Eduardo Balderas, "Northward to Mesa," *Ensign*, sept. 1972, 30.
9. Se Eduardo Balderas, "Northward to Mesa," 30-31.
10. Se "The Church Moves On," *Improvement Era*, juli 1946, 446; John D. Giles, "Father Lehi's Children," *Improvement Era*, sept. 1946, 556.
11. Se Joseph Walker, "Missionary surge prompts LDS Church to open new MTC in Mexico," *Deseret News*, jan. 30, 2013, www.deseretnews.com.
12. Dette sitatet og etterfølgende sitater fra dagens medlemmer av Kirken i Mexico er hentet fra samtaler med artikkelforfatteren 7. feb. 2013.

KIRKENS VEKST I MEXICO

Templer: 12 og ytterligere ett kunngjort i Tijuana

Staver: 222

Distrikter: 36

Menigheter og grener: 2 000

Misjonere: 35

*Juni 2013

1975: 12 nye staver organisert i flere områder i Mexico.

1983: Mexico City tempel innviet.

1993: Kirken blir offentlig anerkjent i Mexico.

2000: Ni små templer innvies.

2009: Det første områdepresidentskap med bare meksikanere kalt.

2013: Opplæringscenter for misjonærer åpnes i Mexico City.

13. I Jay M. Todd, "The Remarkable Mexico City Area Conference," *Ensign*, nov. 1972, 88.
14. Se Eleanor Knowles, *Howard W. Hunter* (1994), 202.
15. Se Don L. Searle, "One Million in Mexico," *Ensign*, juli 2004, 34; Kristine Miner, "The Church in Oaxaca, Mexico," *Ensign*, apr. 2001, 78.
16. Fra et intervju med audiovisuell avdeling, april 2012.
17. Rey L. Pratt, i *The Young Woman's Journal*, årg. 25, nr. 9 (1914), 539.
18. Fra et intervju med forfatteren 5. april 2013.
19. Se "Agricol Lozano Herrera: Mexican Mormon Church Leader," <http://mittromneymormon.net/meet-some-mormons-2/meet-some-mormons-2/agricol-lozano-herrera-mexican-mormon-church-leader>.

Seminarelever i Oaxaca liker å være sammen.

Joseph Fielding Smith

SANNE OG TROFASTE

JOSEPH FIELDING SMITHS

liv og virke

Av Hoyt W. Brewster jr.

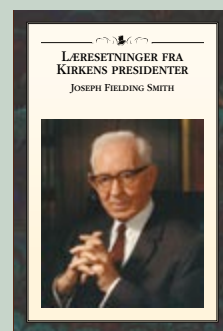
Da den 33 år gamle Joseph Fielding Smith kom inn i Salt Lake tabernakel 6. april 1910 for å overvære generalkonferansen, sa dørvakten til ham: "Nå, Joseph, hvem blir den nye apostelen?"

"Jeg vet ikke," svarte Joseph. "Men det er ikke deg, og det er ikke meg!"¹

Da navnene til De tolv apostler ble opplest for at forsamlingen kunne vise sin støtte, fikk Joseph plutselig en følelse av at hans navn kunne bli det neste. Det ble det, og han ble deretter oppholdt som den 12. i dette aktede quorum.

Josephs ydmykhet og humoristiske sans kom til uttrykk da han kom hjem fra konferansen for å informere familien om sitt nye kall. Han hilste på sin hustru med noen gåtefulle ord: "Jeg tror vi må selge kua," sa han. Hun var uten tvil forbauset mens hun ventet på en forklaring. Hans enkle svar lød: "Jeg har ikke tid til å ta meg av den lenger!"² Slik begynte hans virke som apostel som varte i mer enn seks tiår.

Joseph Fielding Smith var Hyrum Smiths barnebarn og den tiende president for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Han virket lenger som medlem av De tolv apostlers quorum før han ble kalt til Kirkens president, enn noen annen av Kirkens presidenter. I løpet sine 60 år som medlem av dette quorum av spesielle vitner reiste han først med hest og vogn, og senere med bil og jetfly for å undervise de hellige. Hans taler og tallrike skrifter velsignet Kirken og alle som ville lytte til hans inspirerte budskap.

"La oss være sanne og trofaste, med et ønske om å holde Herrens bud, holde ham i ære, og huske paktene vi har inngått med ham."

Jeg ble bedt om å skrive denne artikkelen på grunn av mitt slektskap med president Joseph Fielding Smith, som jeg kjærlig kalte bestepappa. Jeg ble grepet av hans liv helt fra jeg ble født, da han utførte ordinansen med å gi meg et navn og en velsignelse, til hans død, da jeg var blant barnebarna som bar kisten under begravelsen.

En forutordinert profet

Som med alle Guds profeter ble Joseph Fielding Smith forutordinert til å komme til jorden ifølge Herrens guddommelige tidsplan (se Apostlenes gjerninger 17:26). Joseph var Julina Lambson Smiths fjerde barn, men den første sønn. Like ydmyk som den trofaste mor Hanna i Det gamle

testamente (se 1 Samuel 1:11), lovet Julina at hvis Herren ville gi henne en sønn, “ville hun gjøre alt som sto i hennes makt til å hjelpe ham slik at Herren og hans far kunne være stolte av ham”.³ Herren besvarte ikke bare hennes inderlige bønn, men tilkjennega også for henne, før sønnen ble født, at barnet en dag ville bli kalt til å tjene som en av hans spesielle vitner i De tolv apostlers quorum.⁴

Joseph ble født 19. juli 1876, til Joseph F. og Julina Lambson Smith. Da Joseph ble født, var hans far apostel og rådgiver for president Brigham Young. Da Joseph var ni måneder gammel, tok hans foreldre ham med til innvielsen av St. George Utah tempel. Senere sa han humoristisk: “Mitt første oppdrag i Kirken var å ledsage Brigham Young til innvielsen av St. George tempel.”⁵

Da Joseph mottok sin patriarkalske velsignelse som 19-åring, la en inspirert patriark hendene på Josephs hode og uttalte: “Det er ditt privilegium å leve til høy alderdom og Herrens vilje at du skal bli en betydningsfull mann i Israel... Du kommer til å stå midt blant folket som profet og åpenbarer for dem, for Herren har velsignet deg og ordinert deg til dette kall.”⁶

Familieliv: Både kjærlighet og prøvelser

For Joseph Fielding Smith var “familien ... den viktigste organisasjonen både i tid og i evighet.”⁷ Han

Over: Dette fotografiet av den unge Joseph Fielding Smith ble lagt inn i foreldrenes familiebibel. T.h.: Joseph likte å spille håndball med sin bror David. Under: Eldste Smith (nr. 2 fra venstre) sammen med misjonærer i England, 1901. Fotografiet på motsatt side er også fra hans tid som misjonær. Nedenfor t.h.: Eldste Smith (t.v.) sammen med apostel George Albert Smith og Israel Smith, 1936.

vokste opp i en familie der kjærlighet, tro, høye moral-normer, flid og arbeid rådet, og han søkte konsekvent å videreføre de samme prinsippene til sin egen familie. (Se kapittel 4, 15 og 16 i *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Joseph Fielding Smith.*)

Han giftet seg med Louie Emily Shurtliff i Salt Lake tempel i 1898. Et år senere ble han kalt på misjon til Storbritannia for to år, og hans hustru støttet ham lojalt. Da han kom tilbake, gjenopptok de to sitt liv sammen og ble velsignet med to døtre.

Så hendte det sørgelige at Louie døde under et vanskelig tredje svangerskap.

I sin sorg ba Joseph: "Jeg ber deg hjelpe meg å leve slik at jeg kan være verdig til å møte henne i evig herlighet, for å bli gjenforenet med henne, for aldri mer å bli adskilt... Hjelp meg å oppdra mine dyrebare små slik at de forblir rene og plettfrie gjennom hele sitt liv."⁸

Etter sin fars innstendige anmodning søkte den sørgende far til to ydmykt en hustru og en mor til sine små barn. Hans rettferdige ønsker ble oppfylt da Ethel Georgina Reynolds kom inn i hans liv. De giftet seg i november 1908 i Salt Lake tempel. Denne fantastiske kvinnen ble mor til Josephs første to døtre og fødte siden ytterligere ni barn.

Ved en anledning følte apostelen seg tynget ved tanken på sin hustrus byrde da han reiste til en stavskonferanse. Han skrev et brev til henne, der han sa: "Jeg tenker på deg og skulle ønske jeg kunne være sammen med deg hele tiden de kommende ukene for hjelpe til med å ta vare på deg. Jeg vil hjelpe deg alt jeg kan slik situasjonen er, og

håper du kan føle min innflytelse. Si til barna at de skal være snille mot deg og mot hverandre."⁹ Deretter uttrykte han for henne det han følte, i form av et dikt som senere ble en av våre salmer, "Synes veien deg lang?" (Salmer og sanger, nr. 100).

Dessverre døde Ethel i 1937. Da hun døde, var det fem ugifte barn i hjemmet. Eldste Smith følte at han skulle finne en ny hustru og ledsager. I 1938 giftet han seg med Jessie Evans Smith i Salt Lake tempel.

En som kjente dem godt, skrev: "Til tross for en forskjell på 26 år i alder og forskjeller i lynne, bakgrunn og opplæring, passet Joseph Fielding og Jessie Evans Smith bemerkelsesverdig godt sammen... Det som bygget bro over den store kløften mellom disse to ulike personlighetene, var den oppriktige kjærligheten og respekten de hadde for hverandre."¹⁰ (Se side 6-23 i leksjonsboken.)

Han søkte lærdom ved studium og også ved tro

Joseph Fielding Smith ble kjent i Kirken som skriftlærer og en som studerte evangeliet. Helt fra ungdommen av hadde han et uslokkelig ønske om å søke "lærdom ved studium og også ved tro" (L&P 88:118). Han leste Mormons bok to ganger før han var 10 år. Når vennene hans savnet ham, fant de ham vanligvis på høyloftet i ferd med å lese Skriftene.¹¹

Noen år senere fortalte han en forsamling at "helt fra jeg kunne lese, har jeg hatt større glede og tilfredsstillelse av å studere Skriftene ... enn av noe annet i hele verden".¹² (Se kapittel 10 og 18.)

Over: President Smith med sine sønner. Over t.h.: President David O. McKay, 1961, hilser på eldste Smith. Høyre: President Smith sitter på forhøyningen i Salt Lake Tabernacle. Under: President Smith poserer for en fotograf under en baseballkamp, en idrett han likte å delta i som ung.

Ved en anledning roste president Heber J. Grant (1856-1945) president Smiths lærdom ved å si: "Jeg betrakter deg som den mest kunnskapsrike mann av alle Kirkens generalautoriteter når det gjelder Skriftene."¹³

Hans kunnskapstørst antyder ikke at han ikke deltok i sport og leker som gutt eller som voksen. Han likte å spille baseball og de mange lekene som de unge i et landbrukssamfunn lekte. Som voksen ble han en ivrig håndballspiller og var regelmessig tilstede ved sine barns idrettsaktiviteter. Han deltok også i sport ved familiesammenkomster. Jeg fryder meg når jeg minnes en fotballkamp da min bestefar sparket en ball så hardt at den traff kameraet til en onkel som tok bilder fra venstre bane.

En medfølende troens forsvarer

Selv før han ble kalt til apostel, var Joseph Fielding Smith kjent som en troens forsvarer, noe som av og til fikk enkelte til å feilbedømme ham

som en streng mann. Selv om han var utrettelig i sitt ønske om å være tro mot sine pakter og når det gjaldt å oppfordre alle til å godta Jesu Kristi gjengitte evangelium, hadde han en mildere side som hans familie og venner med letthet oppfattet. President Spencer W. Kimball (1895-1985) sa: "Mang en gang har vi sagt at ettersom De tolv vil være Israels dommere, ville hvem som helst av oss bli glade for å falle i hans hender, for hans dom ville være vennlig, barmhjertig, rettferdig og hellig."¹⁴

President Smith viste et eksempel på slik vennlighet under et møte der en ulykke i forbindelse med en bil som Kirken eide, ble drøftet. En eldre mann som kjørte en lastebil med grønn saker uten bilforsikring, hadde forårsaket ulykken. Etter noe drøfting ble det anbefalt at Kirken skulle la det bli en rettssak. Men president Smith uttalte seg så: "Ja, vi kan gjøre det. Og hvis vi kjører på med full styrke, kan vi til og med lykkes med å ta lastebilen fra den stakkars mannen. Hvordan skulle han da tjene til livets opphold?" Komiteen trakk tilbake anbefalingen og lot saken ligge.¹⁵

Jeg forsto hvilken kjærlighet andre hadde til ham da jeg snakket med president Harold B. Lee (1899-1973) på gravlunden i Salt Lake City etter innvielsen av president Smiths grav. Jeg sa til ham: "President Lee, som familie-medlem ønsker jeg at du skal vite hvor høyt jeg verdsetter den vennlighet du

har vist min bestefar.” Som svar så han meg inn i øynene og sa med følelse: “Jeg elsket den mannen!”

En sann og trofast tjener

President Smiths tjenestegjerning var kjennetegnet ved lydighet mot Skriftenes påbud om å forkynne omvendelse (se for eksempel L&P 6:9; 11:9). Han sa: “Jeg tror Herrens ånd har gitt meg den innskytelse at mitt oppdrag på mine reiser til Sions staver har vært å si til folket at *nå* er omvendelsens dag kommet og til å oppfordre de siste-dagers-hellige til å minnes sine pakter, ... og anmode dem innstendig om å være *sanne og trofaste* i alle ting.”¹⁶ (Se kapittel 5.)

Gjennom sine nesten 96 år i livet ba president Smith om at han ville forbli sann og trofast og holde ut til enden. Ja, president Boyd K. Packer, nåværende president for De tolv apostlers quorum, har sagt: “Selv etter at han hadde passert nitti, ba han om at han måtte kunne ‘holde sine pakter og forpliktelser og holde ut til enden.’”¹⁷

For president Smith var “sann og trofast” mer enn et uttrykk han gjentok om og om igjen. Det var et inderlig uttrykk for hans håp for alle mennesker – for Kirkens medlemmer som hadde inngått pakter, og også for alle vår himmelske Faders barn. “Vi skulle først og fremst være, ...” bønnfalt president Smith, “for Guds rike og hans rettferdighet. La oss alltid være sanne og trofaste med et ønske

om å holde Herrens bud og ære ham og minnes paktene vi har inngått med ham. Dette er min bønn på vegne av hele Israel.”¹⁸ (Se kapittel 19-22.)

Når dere ydmykt overveier hans inspirerte læresetninger, vil deres vitnesbyrd bli styrket, og dere vil forstå Jesu Kristi evangeliums rene og enkle sannheter bedre. Dette studiekurset vil gi dere et sterkere ønske om å være “sanne og trofaste”. ■

Merk: Forfatterens mor, Naomi Smith Brewster, ble født det året Joseph Fielding Smith ble kalt til De tolv apostlers quorum og var annet barn av Ethel Georgina Smith, som president Smith giftet seg med etter at hans første hustru døde.

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Fielding Smith* (2013), 16.
2. Joseph Fielding Smith jr. og John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith* (1972), 176.
3. *Læresetninger – Joseph Fielding Smith*, 1; se også Bruce R. McConkie, “Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel,” *Ensign*, aug. 1972, 29.
4. Se Bruce R. McConkie, “Joseph Fielding Smith,” 29.
5. Joseph Fielding Smith, sitert i Smith and Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 49.
6. Sitert i Smith and Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, vii.
7. *Læresetninger – Joseph Fielding Smith*, 76.
8. *Læresetninger – Joseph Fielding Smith*, 275.
9. Joseph Fielding Smith, sitert i Smith and Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 188-89.
10. *Læresetninger – Joseph Fielding Smith*, 22, 23.
11. Se *Læresetninger – Joseph Fielding Smith*, 4.
12. *Læresetninger – Joseph Fielding Smith*, 4.
13. Heber J. Grant, i Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God* (1992), 290.
14. Spencer W. Kimball, i Bruce R. McConkie, “Joseph Fielding Smith,” *Ensign*, aug. 1972, 28.
15. Se Lucile C. Tate, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower* (1995), 176.
16. Joseph Fielding Smith, i Conference Report, okt. 1919, 88; uthevelse tilføyd.
17. Boyd K. Packer, “Pakter,” *Lys over Norge*, jan. 1991, 78.
18. Joseph Fielding Smith, i Conference Report, okt. 1912, 124-25.

STUDIEKURS I 2014

Dette året vil Hjelpeforeningens søstre og bærere av Det melkisedekske prestedømme studere *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Fielding Smith*. Denne leksjonsboken vil bidra til at president Smiths inspirerte læresetninger vil være tilgjengelige for nåværende og fremtidige generasjoner siden han døde i 1972 da Kirken bare hadde litt mer enn 3 millioner medlemmer. Få nålevende vil personlig huske president Smiths eksemplariske liv, men alle kan bli oppløftet og inspirert av kraften i hans læresetninger.

Når du ydmykt studerer og overveier president Smiths læresetninger, vil du forstå hvordan Herren brukte ham som talsmann for å undervise tydelig og klart om prinsipper som bringer umåtelige velsignelser når de anvendes. Du kommer til å studere emner som følgende:

- Vårt forhold til vår Fader i himmelen og vår Frelser
- Den hellige ånds innflytelse i vårt liv
- Profeten Joseph Smiths misjon
- Tempelpaktenes betydning
- Hvordan være i verden, men ikke av verden
- Hvordan forberede seg til Jesu Kristi annet komme ved å være sann og trofast

Leksjonsbøkene er tilgjengelig på LDS.org og for mobile enheter på mobile.lds.org.

KAN JEG LESE DEN BOKEN?

For omkring 50 år siden gjorde min misjonærledsager og jeg misjonærarbeid i nærheten av University of Córdoba i Argentina, og en ung mann inviterte oss med til sin leilighet. Det ble straks klart for oss at han og hans romkamerat hadde invitert oss med bare for å krangle om Guds eksistens.

Vi ønsket ikke å krangle, derfor ble vi heller enige om å møtes senere for å samtale om vårt budskap under forhold som ville bidra til å lære. Da vi kom tilbake, forklarte den unge mannen hvorfor han ikke trodde at det fantes noen Gud. Han sa at menneskene hadde oppfunnet Gud fordi de trengte å tro på noe større, noe overnaturlig.

Da det ble vår tur, spurte jeg: "Hvordan vet du at USA eksisterer?" Jeg vitnet om at det virkelig fantes og spurte om det var andre bevis på

det. Han sa at han hadde lest om det i bøker og aviser. Deretter spurte jeg om han trodde på mitt vitnesbyrd og det han hadde lest. Han sa ettertrykkelig at han gjorde det.

"Så vi kan ikke benekte deres vitnesbyrd som er fra USA, i likhet med meg," sa jeg. "Vi kan heller ikke benekte vitnesbyrdet til dem som har skrevet om det." Den unge mannen var enig.

Så spurte jeg: "Kan vi basert på denne forutsetningen benekte vitnesbyrdene til dem som har sett Gud og skrevet om sin opplevelse?" Jeg viste ham Bibelen og fortalte at den inneholdt vitnesbyrd til menn og kvinner som hadde sett og talt med Gud og Jesus Kristus. Jeg spurte om vi kan benekte vitnesbyrdene i Bibelen, og nølende svarte han nei.

Deretter spurte jeg: "Hva ville du

mene om en bok som ble skrevet av et annet folk enn de som finnes i Bibelen, og som så den samme Gud som Bibelens forfattere?" Han svarte at det ikke fantes en slik bok.

Vi viste ham Mormons bok og forklarte ham om dens hensikt. Vi bar vitnesbyrd om at den var sann og at Gud fremdeles kommuniserer gjennom levende profeter i dag.

Overrasket sa den unge mannen: "Jeg har klart å forvirre alle predikanter fra andre kirker. Dere har noe jeg aldri har hørt før. Kan jeg lese den boken?" Vi ga ham boken og bar vitnesbyrd om den kjærlighet Gud har til sine barn.

Fordi semesteret var slutt, klarte vi ikke å besøke denne unge mannen igjen før han reiste tilbake til sitt hjem i Bolivia. Men jeg ba om at han ville lese boken og motta et vitnesbyrd.

I 2002 ble jeg kalt som spansk grenspresident ved opplæringscenteret for misjonærer i Provo. En søndag fortalte jeg misjonærene denne historien. Etterpå fortalte en misjonær fra Bolivia meg at han hadde hørt en eldre mann i staven hjemme fortelle historien om sin omvendelse – den samme historien jeg forteller her.

Tårer fylte øynene mine. Etter 40 år hadde jeg mottatt svar på mine bønner for den unge mannen fra Bolivia. Han visste nå at Gud er til og kjente hans store frelsesplan. Jeg vet at vi en dag vil møtes igjen, og jeg vil fryde meg sammen med ham i evangeliet. ■

Neil R. Cardon, Utah, USA

Vi ga den unge mannen en Mormons bok og bar vitnesbyrd om den kjærlighet Gud har til sine barn.

MAMÁ SEFIS REISE TIL TEMPLET

Da jeg en dag i 1940-årene var på misjonskontoret i Mexico, kom en søster fra den lille byen Ozumba, som ligger ved foten av Popocatépetl, en aktiv vulkan omkring 70 km sydøst for Mexico City. Vi kjente henne alle. Hun het Mamá Sefi.

Heltidsmisjonærene bodde i hennes lille hjem av soltørket leirstein, der hun alltid hadde et værelse bare for dem. Mamá Sefi, som var mindre enn fem fot (1,5 m) høy, tjente til livets opphold ved å selge frukt på markedsplassen i småbyene rundt Ozumba. Hver by hadde sin egen markedsdag, og hun dro til hvert marked for å selge frukten sin.

Denne dagen kom hun til misjonskontoret bærende på en stor melsekk. Den var full av *tostones*, halvpeso-mynter i sølv som hun hadde spart gjennom årenes løp. Noen av myntene stammet fra Porfirio Díaz' dager, han som regjerte i Mexico fra 1884 til 1911. Mamá Sefi hadde reist fra Ozumba til misjonshjemmet med buss med pengesekk sin. Hun fortalte president Arwell L. Pierce at hun hadde spart i mange år for å reise til Salt Lake tempel og motta sin begavelse.

Hun fikk tillatelse til å forlate landet, en misjonær lånte henne en koffert, og vi fulgte henne til toget. President Pierce ringte til en i El Paso i Texas som skulle møte toget da det hadde krysset USAs grense, og sette Mamá Sefi på en buss til Salt Lake City. Medlemmer av den spanske grenen i Salt Lake City

skulle møte henne på bussen, sørge for husvære og hjelpe henne i templet.

Noen uker senere kom Mamá Sefi tilbake til Mexico City og deretter hjem til Ozumba. Hun hadde gjennomført den lange reisen trygt. Deretter gikk hun igjen i gang med å selge frukt på markedsplassene.

Mamá Sefi snakket ikke engelsk, så vi spurte henne hvordan hun hadde klart å bestille mat mens hun reiste med buss fra El Paso til Salt Lake City

– en tur på flere dager. Hun fortalte at noen hadde lært henne å si “apple pie” på engelsk, så hver gang bussen stoppet for matpauser, bestilte hun eplepai.

Fordi dette var de eneste ord hun kunne på engelsk, levde hun på eplepai under hele bussturen gjennom statene – både til og fra. Men Mamá Sefi var ikke bekymret for det. I stedet kom hun hjem takknemlig og strålende etter sin opplevelse i templet. ■
Betty Ventura, Utah, USA

Mamá Sefi reiste ca. 70 km med buss til misjonshjemmet med sin pengesekk.

FIKS STEREOANLEGGET HANS

Vår nærmeste nabo var ungdomsprest i en av stedets kirker, og de unge fra hans kirke kom ofte på besøk. Det var ikke uvanlig å se flere biler parkert foran huset hans både dag og natt.

Noen av disse tenåringene spilte høy musikk på bilstereoene hele tiden. Vi kunne høre at de kom flere kvartaler unna, og når de kom nærmere, dirret vinduene våre. Ofte vekket den kraftige musikken meg om natten. Jeg ble mer og mer irritert og begynte å betrakte disse tenåringene som mine fiender.

En dag mens jeg raket løv, hørte jeg en bilstereo gjalle noen kvartaler unna. Lyden kom snart nærmere og

ble kraftigere. Innen sjåføren rundet hjørnet og kjørte mot naboens hus, var jeg sint og ba om at vår himmelske Fader ville ødelegge stereoanlegget.

Min desperate bønn ble til en lovprisning og takkebønn da stereoanlegget plutselig ble herlig stille idet han kjørte opp til huset. Jeg hadde arbeidet med stereoanlegg i biler og visste av lyden at det ikke var blitt slått av – det hadde dødd.

Den unge mannen var opprørt over at anlegget ikke virket mer, og vennene hans flokket seg rundt for å trøste ham. Men jeg følte meg glad og fornøyd over å være vitne til det jeg mente var Guds hånd som rammet anlegget.

Jeg følte meg glad og fornøyd over å være vitne til det jeg mente var Guds hånd som rammet anlegget.

Men som jeg fortsatte å betrakte dem, innså jeg at jeg så på meg selv slik jeg hadde oppført meg for mange år siden. Jeg ble mildere stemt og begynte å tenke at denne gutten kanskje ikke var min fiende likevel. Så hvisket Ånden: “Gå og fiks stereoanlegget hans.”

Jeg ble sjokkert over tilskyndelsen og prøvde å overse den. Hvorfor skulle jeg reparere noe som gjorde livet mitt surt? Men tilskyndelsen kom igjen, og jeg fulgte den.

Da jeg hadde tilbudt å hjelpe, så jeg straks hva som var kilden til problemet. Det var raskt å fikse. Snart spilte stereoanlegget igjen like høyt som før.

Den unge mannen takket og spurte om det var noe han kunne gjøre for meg. Jeg fortalte ham at jeg måtte stå tidlig opp for å komme på jobb, og hvis han kunne dempe musikken sin om kveldene, ville jeg virkelig verdsette det. Han smilte og forsikret meg om at han ville gjøre det.

Han holdt ikke bare musikken på et lavt lydnivå om kvelden, men han ble også min personlige stereovakt og passet på at vennene hans også dempet lyden. Fra da av hadde vi aldri noe problem med høy musikk etter mørkets frembrudd.

Min himmelske Fader hørte og besvarte virkelig min bønn. Hans løsning sørget for fred og ro, en verdifull lekse om å følge Ånden og en bedre forståelse av hva det betyr å “elske dine fiender” (Luke 6:27). ■

Kent A. Russell, Florida, USA

HEI, LILLE LAM

Min mann og jeg hjalp vår datter og hennes to sønner på flyplassen, der de gjorde seg klar til hjemreisen. Vi hjalp vår datter der hun strevde med bagasje, fant frem pass og passet på en aktiv treåring. Tommy, vårt ett år gamle barnebarn, sov godt i vognen sin inntil han våknet brått. Han ble skremt da han prøvde å venne seg til alt bråket, det skarpe lyset og det generelle kaoset.

Jeg så uttrykket hans og visste hva som kom til å skje, så jeg ropte på vår datter. Raskt bøyde hun seg ned, la hendene sine om Tommys ansikt, møtte blikket hans og sa kjærlig: "Hei, lille lam."

Øyeblikkelig slappet han av – de rynkede øyebrynene og munnen som var trukket nedover og de stramme skuldrene – hele kroppen sukket av lettelse. Han smilte litt før de tunge øyelokkene falt ned igjen. Hans frykt ble erstattet av en rolig forsikring og fred som syntes å innhulle ham. Det var en liten, men kraftfull tilkjenne-givelse av den tillit Tommy hadde til sin mor. Hennes kjente berøring, stemme og nærvær trøstet ham.

I likhet med Tommy har vi alle følt oss redde, usikre og overveldet. Det er beroligende å vite at Jesus Kristus, Den gode hyrde, kaller på oss. Han kjenner sin hjord, og vi kan stole fullt og helt på ham. Han sa kjærlig: "Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere... La ikke

deres hjerte forferdes, frykt ikke" (Johannes 14:27).

Jeg vet at vi i usikre tider kan motta trøst og forsikring når vi vender oss til Den gode hyrde med tro og tillit. Når jeg blir velsignet med trøst midt oppe i kaos, liker jeg å minnes dette

øyeblikket på flyplassen med min datter og mitt barnebarn. I likhet med Tommy trekker jeg et lettelsens sukk når mine byrder blir løftet bort. I slike tider føler jeg et personlig "Hei, lille lam" fra min Hyrde. ■

Colleen Solomon, Ontario, Canada

Vårt ett år gamle barnebarn ble skremt da han prøvde å venne seg til alt bråket, det skarpe lyset og det generelle kaoset på flyplassen.

Hold ut

Av eldste J. Christopher Lansing

Områdesytti, området Nord-Amerika nordøst

Frelsesplanen er en fantastisk plan, og en del av den planen innbefatter at vi overvinne hindringer som noen ganger kommer i veien og hindrer oss i å realisere våre håp og drømmer. Alle opplever vi kriser mens vi er på jorden. Noen er små og noen er store.

En liten krisesituasjon kan være å slippe opp for bensin på en trafikkert vei. En stor krise kan være tap av en av våre kjære, en lammende ulykke eller en familietragedie. Noen kriser bringer vi over oss selv gjennom ulydighet mot Guds eller menneskers lover. Noen rammer oss uten at vi selv har skyld i dem. Jeg antar at de fleste av oss har opplevd det som kan kalles livets "uheldige sprett". Alle som noen gang har spilt med ball, vet alt om uheldige sprett. De er en del av spillet. De er ikke forutsigbare i omfang eller hyppighet.

En god spiller innser at uheldige sprett er en del av livet og

Vi skulle ikke forvente at Herren fjerner våre utfordringer bare fordi vi lover ham at vi alltid vil være trofaste hvis han gjør det. Vi skal heller holde ut, og da vil vi bli velsignet.

prøver å fortsette å leve med tro og mot. For å være trofaste mot vårt ønske om å leve sammen med vår himmelske Fader igjen, må vi finne en måte å overvinne hindringer på og oppdage det som er virkelig viktig i livet.

Bare fortsett å svømme

Da vår eneste datter, Lindsay, var ung, likte hun og jeg å se på film sammen. En vi likte og som vi så sammen mange ganger, var en animert film som het *Finn Nemo*. I filmen blir Nemo fanget av en fridykker og ender i et akvarium på et tannlegekontor. Hans far, Marlin, er bestemt på at han vil finne Nemo. På sin reise møter Marlin en fisk som heter Dory. De støter på den ene hindringen etter den andre mens de prøver å finne Nemo. Enten det er en stor eller liten hindring, er Dorys budskap til Marlin det samme: "Bare fortsett å svømme."

Noen år senere var Lindsay på misjon i Santiago i Chile. Misjoner er vanskelig. Det er mange skuffelser. Hver uke skrev jeg nederst i e-posten min: "Bare fortsett å svømme. Kjærlig hilsen far."

Da Lindsay ventet sitt andre barn, fant hun ut at hennes ufødte barn hadde et hull i hjertet og at han hadde Downs syndrom. Når jeg skrev til henne i denne svært vanskelige tiden, avsluttet jeg alltid e-posten med: "Bare fortsett å svømme."

Alle møter vi hindringer i livet, men for å komme gjennom dem og komme dit vi ønsker, må vi fortsette å svømme.

Et av mine favorittskriftsteder er kapittel 121 i Lære og pakter. Det er en fantastisk skildring der profeten Joseph Smith begynner i fortvilelsens dyp og stiger til celestiale høyder. Dette kapitlet og kapitlene 122 og 123 er hentet fra et brev Joseph skrev til Kirken. For at vi skal forstå disse store åpenbaringene bedre, skulle vi sette dem i riktig kontekst.

Joseph og noen av hans tilhengere satt som fanger i fengslet i Liberty, Missouri, fra desember 1838 til april 1839. Det var ingen oppvarming i fengslet, og maten var knapt spiselig. De var i en fangekjeller med jordgulv og et tak som var så lavt at de ikke kunne så oppreist. I mellomtiden var de hellige blitt drevet bort fra sine hjem. Midt oppe i denne omveltningen utstedte guvernør Lilburn W. Boggs sin infame utryddelsesordre.

Joseph spør: "O Gud, hvor er du? Og hvor er den tronehimmel som dekker ditt skjulested?" (L&p 121:1). Dette er den samme Joseph Smith som hadde hatt himmelsk besøk av Gud Faderen, Jesus Kristus, Moroni, døperen Johannes, Peter, Jakob og Johannes og andre. Like etter sine spørsmål i de første versene gir Joseph uttrykk for sin frustrasjon:

"La din vrede bli opptent mot våre fiender – og i ditt hjertes vrede, hevn med ditt sverd den urett vi har lidd.

Kom dine lidende hellige ihu, O vår Gud, og dine tjenere vil fryde seg i ditt navn for evig" (vers 5-6).

Herren besvarer Josephs utbrudd ved å si: "Min sønn, fred være med din sjel, din motgang og dine lidelser skal kun vare et øyeblikk" (vers 7).

Deretter lærer han Joseph et stort prinsipp: "Og så, hvis du trofast holder det ut, skal Gud opphøye deg i det høye, og du skal seire over alle dine fiender" (verse 8).

Budskapet er direkte og konsist. Vi skulle ikke forvente at Herren skal fjerne våre utfordringer bare fordi vi lover ham at vi alltid vil være trofaste hvis han gjør det. Vi skal heller holde ut, og da vil vi bli velsignet. Dette er en fantastisk livets lærdom for hver enkelt av oss.

Det kommer mer instruksjon i vers 10, der Herren sier til Joseph: "Du er ennå ikke som Job, dine venner strider ikke mot deg, ei heller beskylder de deg for å være i overtredelse

som de gjorde med Job." Tross alt det Job led, lærer vi: "Menneskesønnen har gjennomgått mer enn alt dette. Er du større enn ham?" (L&p 122:8).

Kapittel 122 utfyller kapittel 121. Jeg kaller det *om*-kapitlet. Ordet *om* (i betydningen hvis) finnes 15 ganger. Vers fem lyder for eksempel: "*Om* du må gjennomgå trengsler, *om* du er i fare blant falske brødre, *om* du er i fare blant røvere, *om* du er i fare på land eller hav" (L&p 122:5; uthevelse tilføyd).

Hvis vi erstatter disse utfordringene med utfordringene vi står overfor i vår tid, kan vi kanskje lære noe, som *om* jeg har et dødsfall i familien, eller *om* min kjæreste slår opp med meg, eller *om* jeg har økonomiske problemer, eller *om* jeg var smartere.

Etter *om* sier Herren: "Vit da, min sønn [eller datter], at alle disse ting skal gi deg erfaring og være til ditt gode" (vers 7). Med andre ord er de utfordringer vi har i livet, når det kommer til stykket, nyttige og også vesentlige.

"Derfor, høyt elskede brødre," skriver profeten, "la oss med glede gjøre alt som står i vår makt, og måtte vi så bli stående og ha full tillit til å få se Guds frelse og hans arm bli blottet" (L&p 123:17).

Livet er fullt av hindringer, og noen av dem synes uoverstigelige. Vi må utholde dem trofast og med glede. Når vi gjør det, vil vi til slutt vende tilbake og bo hos Gud for evig.

Frelserens eksempel

Frelserens liv er det største eksempel på utholdenhet. Forsoningen krevde at han steg ned under alt og ga sitt fullkomne liv for oss. Ved å stige ned under alt led han for alle livets vanskeligheter og synder, "hvilken lidelse fikk meg, ja, Gud, den største av alle, til å skjelve av smerte og til å blø fra hver pore og lide, både på legeme og ånd" (L&p 19:18).

Jesus visste hva som ble krevet av ham, og han sa på svært menneskelig vis: "Far! Er det mulig, så la denne kalk gå meg forbi! Men ikke som jeg vil, bare som du vil" (Matteus 26:39). Han var likevel villig til å gjøre sin Faders vilje og holde ut alle ting.

Det vi blir utgjør hele forskjellen

Det firmaet jeg eier i dag, ble grunnlagt av min far for nesten 60 år siden. Han døde i 1980, og i en alder av 30 måtte jeg overta ledelsen av firmaet.

I de første årene oppsto situasjoner som krevde at jeg måtte ta beslutninger som påvirket fremtiden for vår svake virksomhet. Jeg gikk hardt inn for å gjøre slik min far ville ha gjort, og jeg brukte mye av min tid på mine knær for å finne ut hva jeg skulle gjøre. I forbindelse med alle disse avgjørelsene følte jeg aldri noen beroligende forsikring eller veiledning i den ene eller andre retning. Det endte med at jeg gjorde det jeg trodde var best, og gikk videre. Men jeg var skuffet over at jeg ikke hatt fått noen bekreftelse på mine handlinger.

En natt kom min far til meg i en drøm. Jeg begynte å irettesette ham for at han ikke hadde hjulpet meg å vite hva jeg skulle gjøre. Han sa at han var klar over min situasjon, men han var travelt opptatt der han var, og hans tidligere virksomhet var ikke særlig viktig. "Chris, vi er faktisk ikke interessert i firmaet her oppe," sa han. "Det vi er svært interessert i, er hva du blir på grunn av din virksomhet."

Det var en stor lærdom som jeg håper jeg aldri glemmer. Det vi får gjennom livet, er likegyldig, men det vi blir i livet, utgjør hele forskjellen.

Noen ganger glemmer vi at vi i foruttliværelsen kjempet på Frelserens side for å forsvare Faderens plan for handlefrihet. Og vi vant! Lucifer og hans tilhengere ble drevet ut, og vi fikk anledning til å erfare det livet vi kjempet for. Faderens plan innbefattet forsoningen. Vår innsats er å møte våre utfordringer og holde ut. Når vi gjør det, har forsoningen betydning for oss, og vi oppfyller Herrens gjerning og herlighet: "å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv" (Moses 1:39).

Jeg bærer vitnesbyrd om at Jesus er Kristus. Han er verdens Frelser. Han er Fredsfyrsten og vår Talsmann hos Faderen. Jeg bærer vitnesbyrd om at Faderen kjenner oss ved navn, elsker oss tross våre ufullkommenheter og vil forberede et sted for oss hvis vi er trofaste og holder ut til enden. ■

Fra en tale ved en andakt, "That's Life", holdt ved BYU-Hawaii 30. oktober 2012. Du finner hele teksten på engelsk på devotional.byuh.edu/archive.

For å holde fast ved vårt ønske om å leve med vår himmelske Fader igjen, må vi finne ut hvordan vi kan arbeide oss gjennom hindringer og oppdage hva som er virkelig viktig i livet.

Av president
Henry B. Eyring
Førsterådgiver i Det
første presidentskap

FORBERED *gaver* FOR DIN FREMTIDIGE FAMILIE

*Begynn i år å arbeide på
noen gaver – store gaver –
til din fremtidige familie.*

Jeg har alltid dagdrømt om å bli en som gir store gaver. Jeg ser for meg at noen åpner mine gaver og viser med gledestårer og et smil at det å gi, ikke bare gaven, har beveget dem. Kanskje du også har denne dagdrømmen. Mange av dere er trolig allerede eksperter på å gi gaver.

Det er noe dere kan gjøre dette året for å begynne å bli en bedre giver selv. Som studenter har dere faktisk noen spesielle anledninger. Dere kan begynne å få lagt noen gaver – store gaver – til side for deres fremtidige familie. La meg fortelle dere om disse.

Skriftlig skolearbeid

Dere kan starte på rommet deres i dag. Ligger det et uferdig papirark et eller annet sted i haugene? (Jeg antar at det er hauger der, jeg tror jeg vet hvordan rommet ditt ser ut.) Det er kanskje ferdig maskinskrevet og klart til å leveres. Hvorfor bry seg mer med det? Jeg lærte hvorfor i en religionstime da jeg underviste ved Ricks College (nå Brigham Young University-Idaho). Jeg underviste fra Lære og pakter, kapittel 25. I dette kapitlet blir Emma Smith

fortalt at hun skulle bruke sin tid til å "skrive og til å lære mye" (vers 8). Omtrent på tredje rad bakerst satt en blond pike som rynket på brynene da jeg oppfordret klassen til å utvikle sine skriveferdigheter med flid. Hun rakte opp hånden og sa: "Jeg synes ikke dette virker fornuftig. Alt jeg noen gang kommer til å skrive, er brev til mine barn." Det fikk hele klassen til å le. Bare ved å se på henne kunne jeg se for meg mange barn rundt henne, og jeg kunne til og med se brevene hun kom til å skrive. Kanskje det ikke ville være viktig for henne å skrive godt.

Da reiste en ung mann seg nesten bakerst. Han hadde ikke sagt stort i løpet av terminen, jeg er ikke sikker på om han noen gang hadde uttalt seg. Han var eldre enn de andre studentene, og han var sjenert. Han spurte om han kunne si noe. Med rolig stemme fortalte han at han hadde vært soldat i Vietnam. En dag som han trodde ville bli en rolig dag, hadde han lagt fra seg riflen sin og krysset det befestede området for å hente post. Akkurat da han hadde fått et brev i hånden, hørte han at det ble blåst i horn, og skrik og

bombekastere og geværild ble etterfulgt av en fiendesverm. Han kjempet seg tilbake til geværet sitt og brukte hendene som våpen. Sammen med mennene som overlevde, drev han fienden bort. Deretter satte han seg ned blant de overlevende, og noen av de døde, og åpnet brevet. Det var fra hans mor. Hun skrev at hun hadde hatt en åndelig opplevelse som forsikret henne om at han ville komme levende hjem hvis han var rettskaffen. I klassen min sa gutten stille: "Det brevet var som Skriftene for meg. Jeg tok vare på det." Så satte han seg.

Du kan få barn en dag, kanskje en sønn. Kan du se ansiktet hans? Kan du se ham et sted, på et tidspunkt, i livsfare? Kan du føle hans frykt? Griper det deg? Ville du gjerne gi noe stort? Hvilket offer kreves for å skrive brevet du ønsker så sterkt å sende? Begynn å øve deg i denne ettermiddag. Gå tilbake til rommet ditt og skriv og les og skriv om igjen denne oppgaven, om og om igjen. Det vil ikke synes som et offer hvis du ser for deg denne gutten, føler med ham og tenker på brevene han vil trenge en dag.

Hvordan løse matteproblemer

Noen av dere har kanskje ikke noe skriftlig arbeid som venter. Det kan være en lærebok der et matteproblem er gjemt. La meg fortelle deg om en dag i din fremtid. Du har en tenåringsønn eller -datter som sier: "Jeg hater skolen." Etter at du har lyttet oppmerksomt en stund, finner du ut at det ikke er skolen og heller ikke matematikken han eller hun hater – det er følelsen av å mislykkes.

Du oppfatter riktig disse følelsene, og du blir rørt. Du vil gjerne gi noe stort. Så du åpner boken og sier: "La oss se på ett av problemene sammen." Tenk på hvilket sjokk du får når du ser at den samme robåten fremdeles følger strømmen nedover på to timer og tilbake på fem timer, og spørsmålene fremdeles er hvor fort strømmen går og hvor langt båten har reist. Du tenker kanskje: "Ja ja, jeg får mine barn til å føle seg bedre ved å vise dem at heller ikke jeg kan matte." La meg gi deg et råd: de vil betrakte dette som en dårlig gave.

Det finnes en bedre gave, men den krever en innsats nå. Da min far var gutt, må han ha løst robåtproblemet og mange andre. Det var en del av utstyret han trengte for å bli en vitenskapsmann som ville få stor betydning for kjemi. Men han var også betydningsfull for meg. Vår dagligstue var ikke så elegant som noen andre var. Der besto møbleringen av – stoler – og én veggdekorasjon – en grønn tavle. Jeg nådde en alder som din gutt eller pike vil nå. Jeg lurte ikke på om jeg kunne løse matteoppgavene. Jeg hadde bevist og var fornøyd med at det kunne jeg ikke. Og noen av mine lærere var også fornøyd med at det stemte.

Men far var ikke fornøyd. Han mente at jeg kunne klare det. Derfor brukte vi tavlen etter tur. Jeg husker ikke gavene min far pakket inn og ga meg. Men jeg husker tavlen og hans rolige stemme. Hans undervisning krevde mer enn å vite hva jeg trengte, det krevde hans omsorg. Den krevde mer enn å være villig til å gi av sin tid da, så dyrebar som den var. Den krevde tid han hadde benyttet tidligere

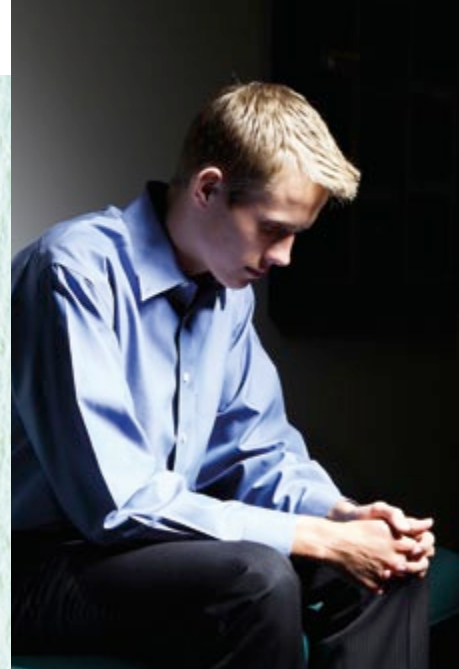
da han hadde de anledningene du har nå. Fordi han hadde brukt tid da, kunne han og jeg ha den tiden ved tavlen, og han kunne hjelpe meg.

Og fordi han ga meg dette, har jeg en gutt som lot meg sitte ned sammen med ham et år. Vi rodde den samme båten opp og ned. Og læreren hans skrev "stor forbedring" på karakterkortet hans. Men jeg vil fortelle deg hva som forbedret seg mest: det en fin gutt følte for seg selv. Ikke noe som jeg legger under et juletre til Stuart, har halvparten så stor sjanse til å bli et slikt arvestykke som hans stolthet over å ha oppnådd noe.

Kunst og musikk

Kanskje det er noen kunst- (eller musikk[?]) studenter som smiler. De tenker: "Han kan i hvert fall ikke overbevise meg om at det er en gave skjult i *mine* uferdige oppgaver." La meg prøve. I forrige uke var jeg tilstede ved en aften til ære for en ung mann. Det ble vist lysbilder. Lysene ble slått av, og jeg kjente igjen to stemmer. Den ene var en berømt sanger i bakgrunnen, og den andre, fortelleren, var den unge mannens far.

Hans far må ha brukte timevis på å ordne lysbilder, skrive oppløftende ord og så på en eller annen måte koordinere musikk og ord til riktig

volum og tidspunkt. Du vil en dag ha en gutt som vil bli hedret ved en slik anledning, med alle hans søskenbarn og tanter og onkler tilstede. Og av hele ditt hjerte vil du ønske å fortelle ham hva han er og hva han kan bli. Om du kan gi denne gaven, avhenger av om du vet hva som bor i ham nå, og blir grepet og begynner å utvikle de kreative ferdighetene du vil trenge. Jeg lover deg at det vil bety mer enn du nå kan drømme om.

Omvend deg nå

Det er enda en gave noen kanskje ønsker å gi og som krever at man starter tidlig. Jeg så det starte en gang da jeg var biskop. En ung mann satt overfor meg ved skrivebordet. Han snakket om feil han hadde begått. Han snakket om hvor sterkt han ønsket at de barna han kanskje ville få en dag,

skulle ha en far som kunne bruke sitt prestedømme og som de kunne bli beseget til for evig. Han sa at han visste at prisen og smerten forbundet med omvendelse kunne være stor. Så sa han noe jeg aldri kommer til å glemme: "Biskop, jeg kommer tilbake. Jeg gjør hva som helst. Jeg kommer tilbake." Han var bedrøvet. Og han hadde tro på Kristus. Det tok fremdeles måneder med smertefull innsats.

Og så er det et sted en familie med en rettskaffen prestedømsbærer som familieoverhode. De har evige håp og fred på jord. Han vil trolig gi sin familie alle slags vakkert innpakke gaver, men ikke noe vil være av så stor betydning som den han påbegynte for lang tid siden i mitt kontor og som han aldri har sluttet å gi. Han følte den gang behovene til barn han bare hadde drømt om, og han ga

tidlig og rikelig. Han ofret sin stolthet og latskap og sløvheter. Jeg er sikker på at det ikke synes som et offer nå.

Han kunne gi denne gaven takket være en annen gave som ble gitt for lenge siden. Gud Faderen ga sin Sønn, og Jesus Kristus ga oss forsoningen, den største av alle gaver. Frelseren følte all den smerte og sorg for synd som ville ramme oss alle og enhver som noensinne ville leve (se Hebreerbrevet 4:14-16).

Jeg bærer vitnesbyrd for dere om at Jesus villig ga denne store gaven til oss alle. Og jeg bærer vitnesbyrd om at når dere aksepterer denne gaven, gitt ved et altomfattende offer, bringer det givningen glede (se Lukas 15:7).

"For intet har dere fått det, for intet skal dere gi det" (Matteus 10:8). Jeg ber om at vi vil gi rikelig. Jeg ber om at vi vil bli grepet av andres følelser, at vi vil gi uten å føle tvang eller forventning, og at vi vil vite at offer føles godt når vi verdsetter den glede det bringer et annet hjerte. ■

Fra talen "Gifts of Love", holdt under en andakt ved Brigham Young University 16. desember 1980. Du finner hele teksten på engelsk på speeches.byu.edu.

GUFs TEMA 2014

“Kom til Kristus og bli fullkommengjort i ham, og nekt dere all ugudelighet” (Moroni 10:32).

Unge menns generalpresidentskap

KOM TIL KRISTUS

Av Unge menns generalpresidentskap

Unge menn i Det aronske prestedømme, i år inspirerer vårt GUF-tema dere til å tenke over deres forhold til Jesus Kristus, vår Frelser og Forløser, og hvordan dere kan bli ham lik. Vårt tema er “Kom til Kristus og bli fullkommengjort i ham, og nekt dere all ugudelighet” (Moroni 10:32).

Dette er en hellig innbydelse til å holde seg nær Guds Sønn. På grunn av hans forsoning kan vi få kraft til å tjene, til å nekte oss selv det som er ugudelig, og føle hans uendelige kjærlighet. Når vi gjør dette, vil vi finne sann fred og lykke.

Når dere handler ifølge innbydelsen til å komme til Kristus, vil dere også forstå deres hellige plikt til å “innby alle til å komme til Kristus” (L&P 20:59). Dere vil bli fylt av et ønske om å lede andre til Ham, slik at de kan motta de samme velsignelser dere har mottatt og fremdeles mottar.

En ung mann, Michael, oppfylte denne plikten ved å hjelpe Jose, en skolekamerat.

En dag spurte Jose ham: “Michael, hvorfor er du alltid så glad?”

Michael svarte: “Det er fordi jeg gjør tjeneste for andre.”

“Hvorfor gjør du tjenester?”

“Fordi jeg har prestedømmet og det er min plikt,” lød svaret.

Jose sa: “Jeg vil gjerne lære mer om prestedømmet.”

Unges kvinners generalpresidentskap

Michael inviterte Jose til aktiviteter i Kirken og senere til møter. Til slutt ble Jose og hans familie undervist av misjonærene og ble døpt. Jose sa: "Misjonærarbeid er fundamentet for vår kirke. Hvis vi er rettskafne og rettferdige i våre daglige gjøremål, vil menneskene rundt oss legge merke til det og stille spørsmål, slik jeg gjorde. Michael er et redskap i Guds store plan."

"Ordene 'kom til Kristus' er en innbydelse. Det er den viktigste innbydelse man noen gang kan gi en annen. Det er den viktigste innbydelse noen kan akseptere."¹

– President Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det første presidentskap

Når du holder deg nær Herren, vil du få et ønske om å tjene andre slik Michael gjorde. Og når du gjør det, vil du oppdage at dette løftet fra president Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det første presidentskap, er sant: "Når du går inn for å innby folk til å komme til Kristus, vil ditt hjerte bli forandret. Du vil gjøre hans arbeid for ham. Du finner at han holder sitt løfte om å være ett med deg i din tjeneste. Du kommer til å kjenne ham. Og med tiden vil du bli ham lik og 'bli fullkommengjort i ham.'²

Dette er kjernen i årets tema. ■

NOTER

1. Henry B. Eyring, "Kom til Kristus," *Liahona*, mars 2008, 49.
2. Henry B. Eyring, "Kom til Kristus," *Liahona*, mars 2008, 52.

DU ER INVITERT

Av Unges kvinners generalpresidentskap

Hvem blir ikke glad for å få en invitasjon? Når vi får en invitasjon til et fødselsdagsselskap eller bryllup, blir vi glad for å kunne feire sammen med andre viktige begivenheter i deres liv. GUF-temaet for 2014 inneholder også en gledelig innbydelse av evig betydning: "Kom til Kristus og bli fullkommengjort i ham, og nekt dere all ugudelighet" (Moroni 10:32).

Mange innbydelser krever svar – en RSVP – for å vise om vi tar imot innbydelsen eller ikke. Har du besvart denne innbydelsen? Å komme til Kristus betyr at vi holder den hellige pakt vi inngikk i dåpen. Det betyr at vi aksepterer Jesus Kristus som vår personlige Frelser og Forløser. Det betyr at vi anerkjenner og tror det Alma forklarte sin sønn Shiblon: "Det finnes ikke noen annen vei eller noe annet middel hvorved mennesket kan bli frelst, enn i og gjennom Kristus" (Alma 38:9). Å akseptere denne innbydelsen betyr at vi har forpliktet oss til å følge Kristi fullkomne eksempel ved å være rettskafne og hengivne og ved å elske og tjene andre.

Denne innbydelsen er ikke bare en éngangs hendelse. Det er en prosess. Vi blir bedt om å følge en vei som fører oss til templet, der vi inngår flere pakter med vår Fader i himmelen og deltar i ordinanser som er nødvendige for vår opphøyelse. Denne veien kan innbefatte en misjon. Den

vil omfatte tempelekteskap og å bli rettskafne menn og kvinner i Guds rike. Den betyr også at vi må holde ut til enden. Som innbydelsen uttaler, kan vi bli fullkommengjort i Kristus når vi kommer til ham. Kristus gjør det mulig å holde seg på denne paktens vei gjennom tro på ham og gjennom omvendelse. Denne prosessen med å bli fullkommengjort kan starte i dag. Kristi forsoning gjør det mulig.

Denne innbydelsen ber oss nekte oss selv all ugudelighet – å være annerledes når det gjelder verdens moteluner, normer og praksis. Vi blir bedt om å "legge til side de ting som er av denne verden, og søke etter de ting som tilhører en bedre" (L&P 25:10). Vi bærer vitnesbyrd om at å akseptere innbydelsen å "komme til Kristus og bli fullkommengjort" vil føre til lykke i dette liv og til evig liv i den kommende verden. Du blir oppfordret til å svare i dag! ■

Moroni 10:32

Årets GUF-tema er en innbydelse fra Moroni til å følge Frelseren.

Bli fullkommengjort i Ham

“Vi trenger ikke å bli motløse fordi om våre oppriktige

anstrengelser for å bli fullkomne nå virker besværlige og endeløse. Fullkommenhet kommer etterhvert. Fullt ut kan den først komme etter oppstandelsen, og kun ved Herren. Den venter alle som elsker ham og holder hans bud.”

Eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum, “Fullkommenhet kommer etterhvert”, *Lys over Norge*, jan. 1996, 88.

Kjærlighet til Gud

Hvordan kan du vise vår himmelske Fader at du elsker ham? Overvei disse forslagene, og tilføy egne. I dagboken din skriver du hva du vil gjøre.

- Holde alle budene.
- Elske og tjene andre.
- Utføre ansvarsoppgaver i Kirken.
- Be oppriktig.

Kom til Kristus

Skriftene inneholder mange innbydelser om å komme til Kristus. Finn de få eksemplene som er nevnt nedenfor. Hva lærer disse skriftstedene deg om velsignelsene ved å komme til Frelseren? Kan du finne flere skriftsteder med denne invitasjonen?

- Omni 1:26
- Alma 5:34-35
- 3 Nephi 12:19-20
- Matteus 11:28-30
- Johannes 6:35

32 Ja, “kom til Kristus og bli fullkommengjort i ham, og nekt dere all ugudelighet. Og hvis dere nekter dere all ugudelighet og elsker Gud av hele deres makt, sinn og styrke, da er hans nåde tilstrekkelig for dere, så dere ved hans nåde kan bli fullkomne i Kristus. Og hvis dere ved “Guds nåde er fullkomne i Kristus, kan dere på ingen måte fornekte Guds kraft.

Nåde

“Ordet *nåde*, slik det brukes i Skriftene, viser hovedsakelig til den guddommelige hjelp og styrke vi mottar gjennom vår Herre Jesu Kristi forsoning.”

Tro mot pakten: En oppslagsbok i evangeliet (2004), 107-108.

Hans nåde er tilstrekkelig for deg

“Enkelte kristne anklager siste-dagers-hellige ... for å

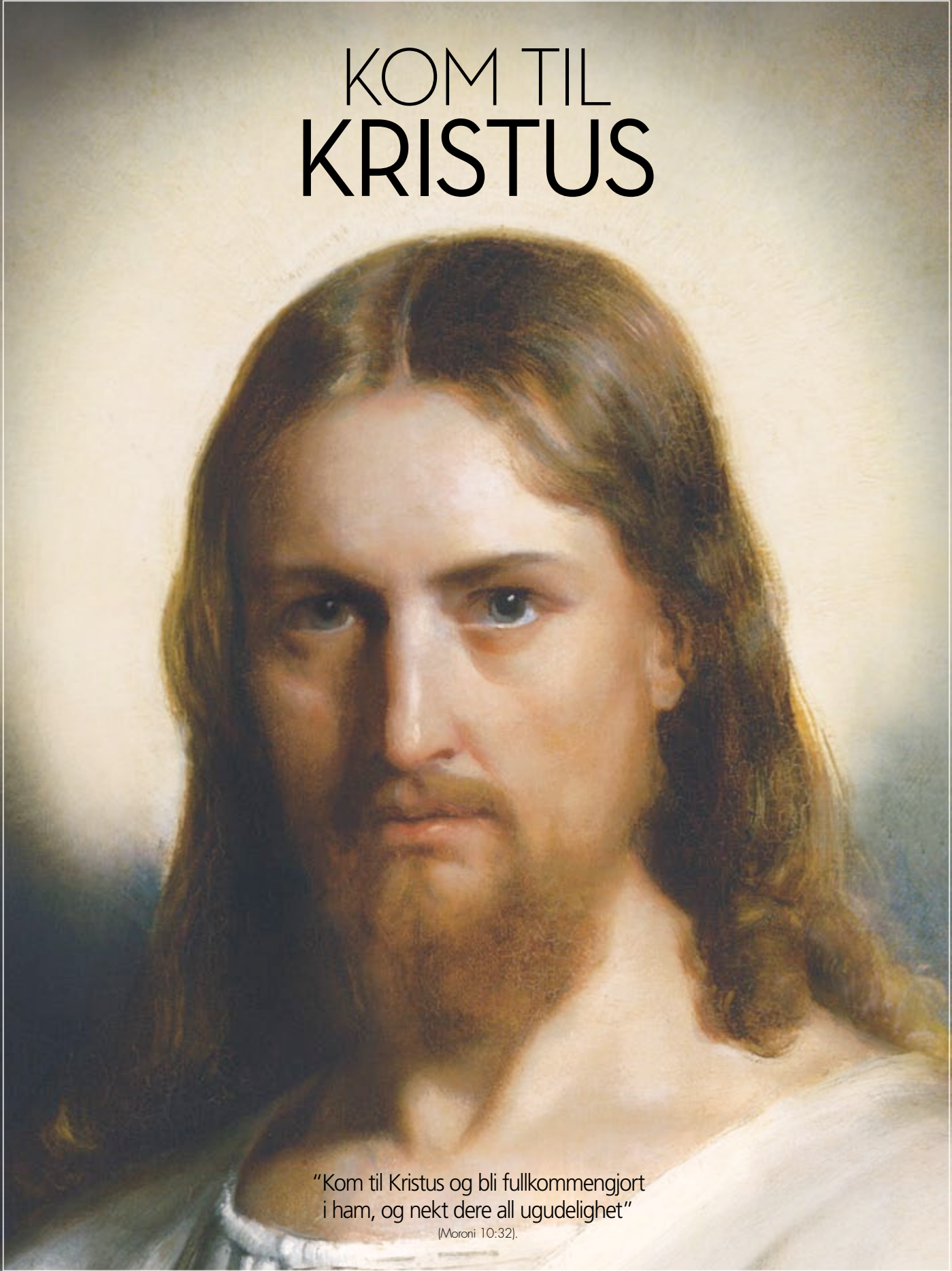
fornekte Guds nåde ved å hevde at de selv kan gjøre seg fortjent til frelse. Vi svarer slik på denne beskyldningen: ‘For vi arbeider flittig ... for å overbevise våre barn ... så de vil tro på Kristus og bli forsonet med Gud. For vi vet at det er ved nåde vi blir frelst etter at vi har gjort alt vi kan’ (2 Ne 25:23). Og hva er ‘alt vi kan’? Det omfatter visselig omvendelse (se Alma 24:11) og dåp, å holde budene og å holde ut til enden.”

Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum, “Er du blitt frelst?” *Liahona*, juli 1998.

Fullkomne i Kristus

Fullkommen, slik det brukes i Skriftene, betyr “hel, fullstendig og fullt utviklet, absolutt rettferdig. Fullkommen kan også bety å være fullstendig blottet for synd og ondskap. Bare Kristus var helt fullkommen. Kristi sanne tilhengere kan bli fullkomne gjennom hans nåde og forsoning” (Veiledning til Skriftene, “Fullkommen,” scriptures.lds.org).

KOM TIL KRISTUS

“Kom til Kristus og bli fullkommengjort
i ham, og nekt dere all ugudelighet”

(Moroni 10:32).

HVORDAN KAN KUNNSKAP OM GUDDOMMEN FORANDRE MEG?

*Fem prinsipper om Guddommen kan være
utslagsgivende for ditt liv.*

Av Lori Fuller

Kirkens tidsskrifter

Joseph Smith sa: “Det er evangeliets første prinsipp med bestemtighet å kjenne Guds karakter.”¹ Det vi vet om Guddommen kan endre vår livsførsel, ikke bare når det gjelder store ting, men i små, hverdagslige ting. Overvei hvordan din kunnskap om Guddommen påvirker ditt liv mens du leser om disse fem prinsippene.

Guddommen elsker oss og ønsker det beste for oss.

Guddommens medlemmer er evige og allmektige, men er likevel opptatt av at vi er lykkelige og har det bra. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) vitnet: “De er interessert i oss, og vi er gjenstand for deres store interesse. De er tilgjengelige for hver enkelt av oss. Vi henvender oss til Faderen gjennom Sønnen. Han er vår talsmann ved Guds trone. Hvor fantastisk er det ikke at vi slik kan tale til Faderen i Sønnens navn.”²

Fordi medlemmene av Guddommen elsker oss og ønsker det beste for oss, er våre valg viktige, spesielt de små tingene vi gjør hver dag som bringer oss nærmere dem. Vi har ubegrensede muligheter, og Gud verdsetter at vi lykkes, selv i små saker.

Vår himmelske Fader ga oss alt.

Vi vet at vår himmelske Fader har gitt oss alt, så vi skulle forsøke å se hans hånd og være takknemlige. Når vi er takknemlige, handler vi annerledes. President Thomas S. Monson lovet at “vi kan løfte oss selv og andre når vi nekter å dvele ved negative tanker og heller fremelsker en takknemlig holdning i vårt hjerte”.³

Fordi alt vi har kommer fra Gud (se Mosiah 2:20-21; L&p 59:21), kan vår takknemlighet gjøre oss mer villige til å dele med andre. Dette omfatter vår tid og våre talenter så vel som våre materielle velsignelser.

Vår himmelske Fader er barmhjertig.

Guds gjerning og herlighet er "å tilveiebringe mennesket uøddelighet og evig liv" (Moses 1:39). Han ønsker at vi skal lykkes, derfor tilbyr han oss tilgivelse for det gale vi gjør. Hans barmhjertighet tilgir oss også når vi begår de samme feiltrinnene igjen. Vår himmelske Fader, Jesus Kristus og Den hellige ånd vil hjelpe oss å forandre oss.

Guds barmhjertighet lærer oss å være tilgivende. President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, har sagt: "Fordi Gud elsker oss så høyt, må også vi elske og tilgi hverandre."⁴ Dette innbefatter å tilgi oss selv.

Jesus Kristus led for oss.

Gjennom forsoningen opplevde Frelseren alle våre smerter og all vår sorg (se Alma 7:11-13). Hvis vi har en vanskelig dag og føler at ingen forstår, kan vi vite at Frelseren *virkelig* forstår. Og når vi har en herlig dag og ønsker å ha noen å dele den med, er Frelseren der for oss. Han ønsker å dele våre gleder med oss, slik han deler våre smerter.

Den hellige ånd leder oss.

Jesus Kristus lovet sine apostler at Trøsteren, eller Den hellige ånd, alltid kunne være med dem for å undervise og trøste dem (se Johannes 14:16-17, 26-27). Vi kan også ha Den hellige ånds gave til å veilede oss. Og vi kan stole på at svarene Den hellige ånd gir, vil hjelpe oss. Med hans veiledning kan vi være i stadig kontakt med Guddommen. Når vi retter oss etter tilskyndelsene vi mottar, vil vi begynne å bli enda bedre kjent med dem. ■

NOTER

1. Joseph Smith, i *History of the Church*, 6:305.
2. Gordon B. Hinckley, "Jeg tror på disse tre," *Liahona*, juli 2006, 8.
3. Thomas S. Monson, "Den guddommelige gave takknemlighet," *Liahona*, nov. 2010, 88.
4. Dieter F. Uchtdorf, "De barmhjertige skal finne barmhjertighet," *Liahona*, mai 2012, 76.

DELTA I SAMTALEN

Noe å tenke på til søndag

- Når har du blitt velsignet av vår himmelske Fader, Jesus Kristus eller Den hellige ånd?
- Når har du følt deg nærmest dem?
- Hva kan du lære om deg selv ved å lære om dem?

Ting du kan gjøre

- Skriv i dagboken din om hvordan du har blitt forandret ved å kjenne Guddommen.
- Fortell om dine følelser i kirken eller på sosiale media.

Av Larry M. Gibson

Førsterådgiver
i Unge menns
generalpresidentskap

Jeg MINNES HAM alltid

*Den måten vi helligholder sabbaten på, er en ytre tilkjenneivelse
av vår pakt om alltid å minnes Jesus Kristus.*

Jeg husker at jeg som 11-åring ble fulgt ærbødig inn i møtesalen i den nye kirkebygningen vår av biskopen. Der satte han seg sammen med meg foran nadverdsbordet. Han sa: “Du vet, Larry, at du snart vil bli ordinert til en diakons embede i Det aronske prestedømme. Forstår du hvilken spesiell velsignelse og plikt det vil være?” Han fortalte meg at jeg ville ha det hellige ansvar å handle som Frelseren gjorde ved å dele ut nadverdens hellige symboler til forsamlingen. Jeg ble overveldet av storheten i det prestedømskallet jeg skulle motta.

Biskopen ba meg lære de to nadverdsbønnene utenat og tenke over hvordan de passet inn i mitt liv. Han sa at jeg måtte strebe etter å gjøre det nadverdsbønnene ber oss alle gjøre, hvis jeg skulle handle for Frelseren og dele ut nadverden til andre. Da jeg kom hjem, hjalp min far meg å finne nadverdsbønnene både i Lære og pakter (20:76-79) og Mormons bok

(Moroni 4; 5). For første gang i mitt liv leste jeg dem omhyggelig. Jeg lyttet oppmerksomt da de ble holdt i kirken. Jeg tenkte over ordene da brødet ble delt ut, men den fulle betydning av nadverdspakten gikk opp for meg ved å lytte til følgende ord da vignet ble velsignet: “at de alltid minnes ham.” Jeg spurte meg selv: Minnes jeg ham *alltid*? Hva betyr *alltid*? Hvordan kan jeg alltid minnes ham?” Hver gang jeg hører disse hellige nadverdsbønnene, tenker jeg over de samme spørsmålene.

Den måten vi helligholder sabbaten på, er en ytre tilkjenneivelse av vår pakt med vår himmelske Fader om alltid å minnes Jesus Kristus.

Sabbatsdagen skulle danne fundamentet for at vi minnes ham de andre seks dagene i uken.

Søndag er en dag til å ta det roligere, stoppe opp litt og minnes. Vi er tilstede ved Kirkens møter; tenker over våre velsignelser, sterke sider, og ufullkommenheter; søker tilgivelse,

deltar i nadverden og overveier Frelserens lidelse for oss. Vi prøver å ikke bli forstyrret av noe som ville hindre oss i å tilbe ham, for “på denne dag,” som Herren har sagt, “skal du ikke gjøre noen andre ting” (L&p 59:13). Enhver aktivitet vi deltar i på sabbaten, skulle være i harmoni med at vi kan minnes Kristus. Hvis noe av det vi gjør i løpet av hele sabbatsdagen, hindrer oss i å tenke på Frelseren og gjøre slik tjeneste på sabbaten som han ville gjøre, skulle vi kanskje overveie på nytt det vi gjør. Husk at sabbaten ikke bare er ment som en dag “til å hvile fra deres arbeide”, men også “til å vie deres andakt til Den Aller Høyeste” (L&p 59:10).

Vi må planlegge livet slik at det ikke finnes noen unnskyldning for å fjerne helligheten fra noen del av Herrens dag. Det er en dag til å være i Hans tjeneste, en dag da hele vårt liv kan bli velsignet og fornyet ved hellige opplevelser, personlig og med vår familie. Det er en dag til å berike vår ånd.

Bruk noe tid i dag til å legge en gjennomtenkt plan for hva du vil gjøre for virkelig å gjøre sabbatsdagen til en hellig dag i ditt liv. Handle så i samsvar med planen.

Husk Herrens fantastiske løfte til dem som holder sabbaten hellig: "Og i den grad dere gjør dette med takksigelse, med glade hjerter og blidt åsyn, ... skal jordens fylde være deres" (L&p 59:15-16). Kan vi tillate oss å gi avkall på disse velsignelsene i vårt eget liv og i våre familiemedlemmers liv?

Jeg tror på å helligholde sabbatsdagen. Frimodig, men ydmykt bærer jeg vitnesbyrd om at å helligholde sabbatsdagen er et bud fra vår Gud, som lever og elsker oss alle. Jeg vitner om at hvis vi vil følge og etterleve det guddommelige påbud om å holde sabbatsdagen hellig, vil Herren til gjengjeld velsigne oss, veilede oss og inspirere oss til å løse de saker vi står overfor. ■

Fremover mot **SUKSESS**

Av Daniel Kawai

Da jeg var 14, så min fysikk-lærer at jeg hadde talent for matematikk og meldte meg på Brasils matematikkolympiade. Det var tre nivåer. Det første og andre ville bli holdt en lørdag. Jeg ble klassifisert til tredje nivå og så at det ville bli avholdt over to dager, lørdag og søndag.

Jeg sa da til min lærer og til formannen for olympiaden at jeg ikke ville ta testen på søndag, for det er Herrens dag. Formannen ba meg snakke med mine ledere i Kirken slik at jeg kunne være fri til å ta testen på søndag, for hvis jeg ikke gjorde det, ville jeg bli diskvalifisert. Jeg sa at jeg kunne unnvære alt unntatt Gud.

Jeg ble ikke lei meg, for jeg hadde det håp at Gud hedrer dem som hedrer ham. Jeg husket Matteus 6:33: "Søk først Guds rike og hans

rettferdighet, så skal dere få alt dette lagt til."

Noen uker senere kontaktet vi sekretæren for olympiaden, som sa at jeg ikke kunne ta testen noen annen dag og at jeg ville bli diskvalifisert. Etter en lang samtale foreslo han at jeg skulle sende ham en e-post og forklare min situasjon. Da jeg hadde sendt e-posten, ba jeg til min himmelske Fader og sa at jeg ville gjøre hans vilje.

Neste kveld fikk jeg en e-post fra koordinatoren. Han fortalte at jeg kunne ta søndagstesten på mandag på det tidspunkt som passet meg best, og han tilbød meg til og med å avholde testen i min egen by slik at jeg ikke ville gå glipp av første time på skolen.

Etter å ha mottatt disse gode nyhetene takket jeg Herren for at han hadde hjulpet meg. Mine foreldre reiste til templet for å uttrykke sin takk.

VIKTIGE TANKER OM Å HOLDE SABBATSDAGEN HELLIG

"Herren har gitt deg sabbaten til ditt eget beste og har bedt deg holde den hellig.

Å helligholde sabbatsdagen innebærer å være tilstede på Kirkens møter...

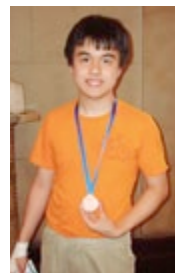
Forbered deg gjennom uken, slik at du kan holde av søndagen til de mange oppløftende aktiviteter som er passende for sabbatsdagen...

Ved å helligholde sabbatsdagen vil du komme nærmere Herren og din familie. Det vil gi deg et evig perspektiv og åndelig styrke."

Til styrke for ungdom (hefte, 2011), 30, 31.

Da testresultatene ble oppgitt, mottok jeg gullmedaljen. Herren hedrer dem som hedrer ham. ■

Artikkelforfatteren bor i São Paulo, Brasil.

ILLUSTRASJON: J. BETH JEPSON

RETT PÅ SAK

**Må unge menn
reise på misjon
så snart de har fylt 18?
Og blir unge kvinner
sterkere oppfordret til
å reise på misjon nå som
de kan dra ut når de har
fylt 19?**

**Hva kan jeg gjøre hvis jeg blir presset
til å bryte Kirkens normer
av andre unge som også er aktive medlemmer
av Kirken? Jeg ønsker ikke å virke selvgod
eller dømmende.**

Da president Thomas S. Monson bekjentgjorde endringen i alder for misjonærtjeneste, sa han: "Jeg antyder ikke at alle unge menn vil – eller bør – reise på misjon i denne unge alderen. Snarere, basert på individuelle forhold, så vel som prestedømslederens vurdering, er dette alternativet nå tilgjengelig."¹ Ta i betraktning deres fysiske og følelsesmessige helse, økonomisk og åndelig forberedelse. Du kan rådføre deg med foreldre og prestedømsledere om disse ting for å avgjøre hva som er riktig tid for misjonærtjeneste.

President Monson sa om unge kvinner: "Unge kvinner ... er ikke under samme forpliktelse til å tjene som de unge mennene. Vi forsikrer imidlertid de unge søstrene i Kirken om at de yter et verdifullt bidrag som misjonærer, og vi er glade for deres tjeneste."² ■

NOTER

1. Thomas S. Monson, "Velkommen til konferansen," *Liahona*, nov. 2012, 4-5.
2. Thomas S. Monson, "Velkommen til konferansen," 5.

Ha mot til å stå frem for Kirkens normer, også når presset kommer fra andre siste-dagers-hellige unge som kjenner normene og som kanskje synes du er selvgod. Hva medfører størst risiko: å være ulydig mot Herrens befalinger eller fremtre som selvgod for noen av dine

jevnaldrende? (Hvis de presser deg til å gjøre noe som får deg til å føle deg *personlig* uvel eller som krenker en norm som din *familie* har satt og ikke Kirken, kan du fremdeles stå frem ved ganske enkelt å si at du foretrekker å ikke gjøre det, og be dem respektere deg for det.)

Du skulle naturligvis prøve å takle situasjonen taktfullt. Profeten Alma sa til sin misjonærsønn Shiblon: "Vær frimodig, men ikke overmodig" (Alma 38:12). Det er ikke nødvendig med streng fordømmelse eller en nedlatende holdning. Du kan bare fortelle andre rett frem hvilke normer du har valgt å følge. Og hvis aktive medlemmer av Kirken ber deg bryte noen av Kirkens klare normer, kan du huske på det president Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, har sagt: "Vær en venn for alle, men gå aldri på akkord med deres normer."¹ ■

NOTE

1. Dieter F. Uchtdorf, "Din storartede reise hjem," *Liahona*, mai 2013, 128.

BEGGE DELER AV VELSIGNELSEN

Både tempeltjeneste og slektshistorie er viktig. Når de forenes, fører de til ytterligere velsignelser.

Av Brittany Beattie

Kirkens tidsskrifter

Når du blar gjennom sidene i *Liahona* denne måneden, kan du legge merke til variasjonen i fargekombinasjoner som tilfører hvert bilde, maleri eller hver tegning kraft og liv. Mange av fargene ble gjort mulig fordi to av primærfargene – rød, gul eller blå – ble kombinert for å skape en ny farge, en som ikke kunne eksistere hvis primærfargene ble holdt adskilt.

Slektshistorie og tempelarbeid ligner på disse fargene: man kan motta flere velsignelser ved å kombinere de to viktige virksomhetene. Det er fordi slektshistorie og tempelarbeid faktisk er to deler av ett verk – frelsesverket. Du vil naturligvis også motta store velsignelser ved å hjelpe andre med deres slektshistorie og ved å arbeide i templet for mennesker hvis navn

befinner seg der. Men du mottar enda større velsignelser – gleden over hele fargepaletten – når du kombinerer de to delene og finner *dine egne* familienavn og deretter utfører arbeidet for *dine forfedre* i templet.

Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum har sagt:

“Tempelarbeid og slektshistorie er ett arbeid delt i to deler...

Vår himmelske Fader ønsker at vi alle skal motta begge deler av velsignelsen av dette viktige stedfortredende arbeid. Han har ledet andre til å vise oss hvordan vi kan kvalifisere oss. Det er opp til deg og meg å gjøre krav på disse velsignelsene.

Ethvert arbeid dere gjør i templet, er vel anvendt tid, men å motta ordnanser stedfortredende for en av deres egne forfedre vil gjøre tiden i templet mer hellig, og dere vil motta enda større velsignelser.”¹

Hva er så noen av de “større velsignelser” ved å motta “begge deler av velsignelsen”? Til høyre finnes flere løfter fra apostler i vår tid.

NOTER

1. Richard G. Scott, “Gleden ved å forløse de døde,” *Ensign* eller *Liahona*, nov. 2012, 93-94.
2. Boyd K. Packer, “Din slektshistorie: Hvordan komme i gang,” *Liahona*, aug. 2003, 17.
3. Russell M. Nelson, “Generasjoner sammenføyet i kjærlighet,” *Liahona*, mai 2010, 92.
4. David A. Bednar, “Nå er tiden inne,” lds.org/youth/family-history/leaders.
5. John A. Widtsoe, i Conference Report, april 1943, 39.

En lutrende og åndelig innflytelse

“Slektshistorisk arbeid som Kirkens medlemmer utfører, har en lutrende og formildende innflytelse på dem og gjør dem mer åndelig innstilt. De forstår at de knytter familien sin sammen... Når vi forsker på våre egne slektslinjer, blir vi interessert i mer enn bare navn... Vår interesse vender vårt hjerte til våre fedre – vi prøver å finne dem, bli kjent med dem og hjelpe dem.”²

En del av et større verk

“Åndelige bånd ... dannes... Når vi vender vårt hjerte til våre forfedre, er det noe inni oss som forandrer seg. Vi følger oss som en del av noe større enn oss selv.”³

En beskyttelse mot fristelse

“Vi har alle fordeler av dem som har gått foran. Deres historier hjelper oss til virkelig å forstå hvem vi er og hvor vi kom fra... Forsker du på din egen familie og hjelper andre med deres forskning? Dette er noe av den største beskyttelse mot den ondes fristelser for en ung person i den ugudelige verden vi lever i i dag.”⁴

Hjelp fra den usynlige verden

“Hvis vi ville gjøre vårt arbeid på vegne av dem i den usynlige verden som ber og hung- rer etter det arbeid vi kan gjør for dem, ville kanskje den usynlige verden til gjengjeld gi oss hjelp på denne tid med våre presserende behov. Det finnes mer i den andre verden enn det er her. Det er mer kraft og styrke der enn vi har her på denne jord.”⁵

JEG FANT ET NAVN

“**S**om forberedelse til en tempeltur for ungdom arrangerte menigheten vår en GUF-aktivitet for å søke etter familienavn vi kunne ta med. Jeg satt ved siden av vennene mine og klaget litt over at jeg ikke fant noen navn som trengte å få ordinanser utført. Etter å ha søkt lenge på familysearch.org fant jeg et navn. Jeg ble så begeistret!

“Jeg løp raskt til vår slektshistoriske konsulent og spurte hva jeg så skulle gjøre. Hun viste meg hvordan jeg skulle lagre navnet og skrive det ut, slik at jeg kunne gjøre tempelarbeidet. Hun sa også at kvinnen var en virkelig person og ikke bare et navn på en skjerm. Jeg følte Ånden og visste at personen hadde ventet på at hennes arbeid skulle bli utført og at jeg skulle finne henne. Jeg kunne ta hennes navn med til templet. Jeg er så takknemlig for anledningen til å hjelpe mine forfedre og bringe dem gleden ved evangeliet.”

Leah G., New York, USA

Hva om jeg ikke har tilgang til Internett?

Selv om dine familienavn må sendes inn via Internett for å gjøre tempelarbeid for dem, trenger du ikke ha Internett-tilgang hjemme. Samle navn, opplysninger og familiehistorier fra dine levende slektninger, og undersøk deretter om det er et lokalt slektshistorisk senter der du kan sende inn navnene på familysearch.org. I områder med begrenset Internett-tilgang kan du snakke med menighetens eller stavens slektshistoriske konsulenter og høre hvilke ressurser de har for å skrive inn opplysningene elektronisk for deg.

Betyr det at jeg ikke skulle reise til templet hvis jeg ikke har familienavn?

Langt ifra! Å være i templet gir store velsignelser både til deg og dem du blir døpt og bekreftet for, enten de er dine forfedre eller ikke. Du skulle fremdeles reise til templet selv om du ikke har noe familienavn. Det første presidentskap har forklart: “Medlemmer med begrenset evne til å gjøre sin egen slektsforskning, oppfordres til å utføre stedfortredende ordinanser med navn som er gitt dem av andre medlemmer eller av templet” (Brev fra Det første presidentskap, 8. okt. 2012).

EN OPPFORDRING FRA DET FØRSTE PRESIDENTSKAP

“Når medlemmer av Kirken finner navnene på sine forfedre og tar disse navnene med til templet for ordinansarbeid, kan tempelopplevelsen bli sterkt beriket... Vi oppfordrer spesielt ungdom ... til å bruke sine egne slektsnavn eller navn på forfedre til andre medlemmer i menigheten og staven til tempelarbeid.”

Brev fra Det første presidentskap, 8. okt. 2012

UNGE RØSTER: VELSIGNELSER VED SLEKTHISTORIE

U nge i New York, USA, ble nylig oppfordret av sitt stavspreisdenskap til å finne et familienavn de kunne ta med seg til templet som del av en spesiell ungdomskonferanse. De oppdaget store velsignelser da de følte at deres hjerte vendte seg til deres forfedre (se Malaki 4:5-6).

Ta familienavn med til templet

- "Jeg pleide tenke at slektshistorie bare var noe man merket av som gjort, men nå forstår jeg at dette er *virkelige* personer som har ventet i mange år. Min opplevelse i templet blir annerledes når jeg har med familienavn. Jeg antar det skyldes alt det harde arbeidet, all tid og alle bønner som har gått med for å finne *ett* navn. Men *ett* navn er verdt det fordi det er *én person* som trenger å komme til vår Fader i himmelen." – Hannah A., 13 år
- "Etter å ha funnet en person begynner man å knyttes til vedkommende i ånde verdenen. Å bringe egne navn er en måte på styrke dette båndet på. Det hjelper deg å forstå din evige familie." – Spencer S., 15 år
- "Å ta med familienavn til templet får deg til å forstå hvem disse personene virkelig

var. De er ikke bare navn på en papirlapp. De er virkelige brødre og søstre som har felles historie med deg – og er en del av den." – Lilli N., 16 år

Motta velsignelser

- "Jeg har lagt merke til en forandring i livet. Det er en varm og beskyttende følelse." – Noah R., 13 år
- "Man kan føle i sitt hjerte at man er en del av et større verk. Å gi sin familie anledning til å motta tempelvelsignelser er en spesiell følelse." – Corinne C., 17 år
- "Jeg har følt meg mer vel og rolig etter at jeg begynte med slektshistorie. Når jeg tar med familienavn til templet, føler jeg en overveldende glede." – Tyler M., 16 år
- "Det har styrket min kjærlighet til Frelseren, min himmelske Fader og mine forfedre. Det har hjulpet meg å bli

nærmere knyttet til min direkte familie og styrket mitt vitnesbyrd om evangeliet."

– Alexandra H., 14 år

- "Jeg har vært mye gladere." – Ross S., 12 år
- "Med hvert navn føler jeg en overveldende fred og begeistring, som om personen bare har ventet på meg." – Rhiannon B., 15 år
- "Jeg vet hvor jeg kom fra, og min selvtilit styrkes." – Eliza L., 13 år
- "Jeg har ikke kranget så mye hjemme." – Gehrig L., 12 år
- "Jeg forstår mer og mer betydningen av familier. Jeg ønsker å ha et nærmere forhold til min familie på jorden." – Emma L., 15 år
- "Det har hjulpet meg å forstå Guds plan for oss bedre. Jeg føler meg nærmere min himmelske Fader og evangeliet fordi jeg forstår bedre ordinansene som blir gjort." – Noah C., 14 år ■

Hva vil du gjøre?

Hva vil du gjøre for å "gjøre krav på disse velsignelsene" ved å finne familienavn og deretter ta dem med til templet? Legg en plan i dag for at løftene om å motta begge deler av velsignelsen kan bli oppfylt.

ET INSPIRERENDE SKRIFTSTED

"[Jesus Kristus]skal gå i forbønn for alle menneskenes barn, og de som tror på ham, skal bli frelst" (2 Nephi 2:9).

I dette verset har ordet *forbønn* stor betydning. Det betyr "å være mellommann for å hjelpe to parter å løse et problem." I dette tilfellet er Frelseren mellommannen som hjelper alle mennesker som har blitt adskilt fra vår himmelske Fader på grunn av synd.

Dette skriftstedet hjalp meg å forstå hvor viktig vår Frelser Jesus Kristus er. Jeg er takknemlig for hans forsoning. Bare gjennom ham kan vi leve sammen med vår Fader i himmelen igjen.

Hanisha A., India

HVEM ØNSKER Å BE?

Da jeg var på misjon, underviste min ledsager og jeg en familie med mange barn. En dag mens vi planla, ba vi og drøftet hvilken leksjon vi skulle undervise barna i neste gang, og vi ble enige om å undervise om bønn.

Da vi kom til dem, var bestemoren og barna så begeistret. Vi begynte leksjonen med en bønn. Barna var rolige og klare til å lytte. Vi forklarte dem hvordan og hvorfor vi skal be. Som avslutning spurte vi dem: "Hvem ønsker å holde avslutningsbønn?" Alle ønsket å be! Derfor satte vi opp en plan over hvem av dem som skulle holde bønn hver gang vi kom for å undervise. Vi oppfordret dem også til å be når vi ikke var tilstede.

Etter leksjonen tenkte jeg: "Hvorfor faller det så lett for små barn å be mens våre eldre undersøkere synes det er vanskelig?" Jeg fant et svar i Bible Dictionary (bibelordboken): "Så snart vi lærer å kjenne vårt sanne forhold til Gud (nemlig at Gud er vår Fader, og vi er hans barn), blir med ett bønn noe naturlig og instinktivt fra vår side (Matteus 7:7-11). Mange av de såkalte vanskeligheter med hensyn til bønn kommer av at man glemmer dette forholdet" ("Prayer"; se også Veiledning til Skriftene, "Bønn", scriptures.lds.org).

Fra da av prøvde jeg å hjelpe folk å forstå sitt sanne forhold til vår Fader i himmelen. Vår Fader i himmelen ønsker å tale med sine barn, akkurat slik våre jordiske foreldre ønsker å tale med oss. Han elsker oss, han ønsker å tale til oss, og han ønsker at vi skal tale til ham.

Jarrel M., Filippinene

SLEKTHISTORIE FORENER FAMILIER

Jeg oppdaget et mål innen Personlig fremgang som motiverte meg til å begynne på mitt slektstre. Hver gang jeg besøkte mine besteforeldre for å spise lunsj, fortalte de meg historier fra sitt liv og fra mine andre slektningers liv. Jeg begynte å gå på slekthistorisk senter og samle opplysninger om familien min.

Jeg husker da jeg fant opplysninger om min tippoldemor. Hun var gravid da hun kom til Argentina med et skip. Under reisen begravde hun sin sønn til sjøs. Hun var bare en historie inntil jeg fant navnet hennes i en opptegnelse. Jeg fikk et enda nærmere forhold til mine besteforeldre, og jeg ble så kjent med mine forfedre som om jeg hadde bodd sammen med dem. Jeg fant informasjon om mine forfedre, delte det gledelige budskap om evig besegling og bidro til å velsigne mange generasjoner.

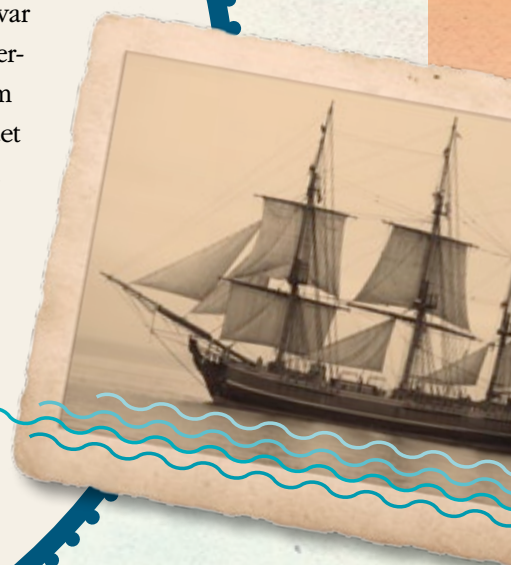
Jeg oppdager fremdeles skjulte skatter takket være FamilySearch. Jeg liker det president Thomas S. Monson sa: "Jeg vitner om at når vi gjør alt vi kan for å utføre arbeidet som ligger foran oss, vil Herren gi oss adgang til den hellige nøkkelen som åpner døren til skatten som vi så iherdig søker."¹

Gjennom vår innsats vil vi oppdage nøkkelen til vår evige skatt, og en dag blir vi i stand til å møte våre forfedre personlig.

Yael B., Argentina

NOTE

1. Thomas S. Monson, "Nøkkelen til tro", *Ensign*, feb. 1994, 5; *Lys over Norge*, mai 1994, 5.

MOTTA ET VITNESBYRD FRA DEN HELLIGE ÅND

Jeg ble medlem av Kirken da jeg var ni år, og fordi jeg allerede trodde at Kirken var sann, mente jeg det var unødvendig å spørre Gud om den er sann. Da jeg hadde vært medlem i flere år, begynte jeg å tvile. Mens jeg så under et nadverdsmøte lyttet til salmen "Hvilken skjønn og yndig

morgen" (*Salmer*, nr. 13), ba jeg og spurte min himmelske Fader om Kirken er sann og om Joseph Smith virkelig hadde sett ham og Jesus Kristus. Tanken slo ned i meg at ja, Jesu Kristi Kirke er sann, og ja, Joseph så Gud Faderen og Jesus Kristus. Øynene ble fylt av tårer, og jeg følte at Den hellige ånd brant i mitt hjerte.

I dag kan jeg bekrefte at Den hellige ånd vitnet for meg om at denne Kirken er sann. Jeg vet at Joseph Smith så vår himmelske Fader og Jesus Kristus, og jeg kan ikke benekte det. Dette vitnesbyrdet ga meg mot til å dele mitt vitnesbyrd med andre.

Tamara O., Brasil

VENNER OVER HELE VERDEN

¡Hola, amigos!*

Vi er Mahonri
og Helaman
fra Mexico

*Pakk sekkene deres!
Møt venner over hele
verden!*

Mahonri

Helaman

Fra et intervju med Amie Jane Leavitt

Mahonri og Helaman er brødre og bor ved kysten i Mexico. Deres foreldre kalte dem opp etter to store menn i Mormons bok. Mahonri Moriancumer var Jareds bror. Han så Herrens finger. Hærfører Helaman var en rettferdig leder. Han ledet to tusen unge krigere ■.

* "Hei, venner" på spansk.

Disse brødrene håper å leve opp til navnene som deres foreldre ga dem. De ønsker å være som Mahonri og Helaman i Mormons bok.

FOTOS: JUAN CARLOS SANTOYO; ILLUSTRASJON: THOMAS CHILD

JEG ELSKER Å SE TEMPLET

Guadalajara Mexico tempel er det 11. av 13 templer i Mexico.

ER DU KLAR?

Mahonri og Helamans sekker er pakket med noen av deres favorittsaker. Hva av dette ville du ha med i din sekk?

Våre foreldre ble besøgt i Guadalajara Mexico tempel i 2003. Dette er det nærmeste tempel der vi bor. Det tar omkring seks timer å kjøre dit. Vi elsker å besøke templet og vite at vi en dag vil gå inn dit, slik våre foreldre gjør nå.

Vi liker å tilbringe tid sammen som familie. Hver lørdag drar vi til stranden i nærheten av der vi bor. Vi spiser reker – vår yndlingsmat – og tacos og tortas (et slags smørbrød). Vi spaserer langs Malecón, eller strandpromenaden. Vi bygger sandlott og leker i sjøen.

Av eldste
Robert D. Hales

i De tolv apostlers
quorum

*Medlemmene av De
tolv apostlers quorum
er spesielle vitner om
Jesus Kristus.*

Hva betyr det å være en **KRISTEN?**

En kristen har tro på
Herren Jesus Kristus.

En kristen tror at vi gjennom
Gud Faderens og hans Sønn Jesu
Kristi nåde kan omvende oss.

Ordet
kristen betyr at vi
påtar oss Kristi navn. Vi gjør
dette ved å bli døpt og motta
Den hellige ånd.

Når vi
følger Jesus Kristus, blir
vi den som vår himmelske Fader
ønsker vi skal være.

BILDE

Passport
Passeport
Pasaporte

VENNER OVER
HELE VERDEN

Passnummer

Navn

Nasjonalitet

Fødselsdato

Dagens dato

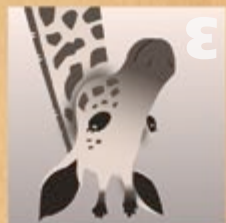
Italia

New Zealand

Filippinene

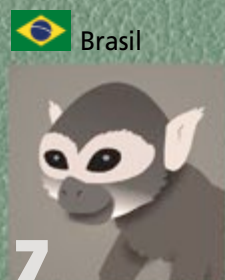
Zimbabwe

Russland

Mexico

Brasil

Tonga

Syd-Korea

Chile

England

Sverige

Pass

VENNER OVER HELE VERDEN

Se etter et nytt landsstempel som du kan føye til i passet ditt i de neste numrene av *Liahona*.

VENNER OVER HELE VERDEN

Hello!

i'Hola!

안녕

ПРИВЕТ!

Mhoroi!

Olá!

Mālō e
lelei!

Ciao!

Hej!

VÅR SIDE

Helt siden jeg var liten, har min mor og far lært meg om templet. Det er langt borte, men jeg liker å dra dit med min familie. Da jeg

ble beseglet til mine foreldre, kunne jeg endelig gå inn i templet – det er veldig vakkert. Når vi reiser dit nå, venter jeg utenfor. Når jeg blir eldre, vil jeg inngå mine egne pakter i templet.

David V., 6 år, Nicaragua

Jeg er virkelig glad i å synge Kirkens salmer og delta i familiens hjemmeaften med familien. Jeg har to yngre søsken som heter Jared og Sarai, og jeg er veldig glad i dem. Jeg liker å hjelpe mor når hun lager mat, for når jeg blir voksen, ønsker jeg å være like flink som henne til å lage mat.

Ambar A., 9 år, Ecuador

Jeg vet at Jesus Kristus lever, at han er glad i oss alle, og jeg vet at Kirken er sann.

Osiris M., 6 år, Brasil

Tris M., 8 år, Brasil

Jeg liker å hjelpe mor med familiens hjemmeaften. Familien vår ønsker å reise til templet så vi kan være sammen for evig. Når jeg blir gammel nok, ønsker jeg å reise på misjon slik mine søskenbarn gjør. Jeg elsker min himmelske Fader og profeten, president Thomas S. Monson. Jeg liker Primær-sangen "Jesu Kristi Kirke".

Keydi P., 12 år, Honduras

Đ. Văn Hiệp, 11 år, Kambodsja

Jeg har blitt opplært i evangeliet helt siden jeg var veldig liten. Da jeg var åtte, bestemte jeg meg for å bli døpt. Jeg lærte utenat alle de 13 trosartiklene til den spesielle dagen. Da jeg kom opp av vannet, følte jeg noe veldig sterkt. Mor fortalte meg at det var Den hellige ånd som ga meg disse følelsene. Jeg vet at Joseph Smith gjenopprettet Jesu Kristi Kirke, at Mormons bok er sann, og at Thomas S. Monson er en levende profet.

Abigail A., 8 år, Spania

Akkurat som Skriftene!

Vi mente fotturen ville være lett, helt til vi så skiltet.

Av Renae Weight Mackley

Basert på en sann historie

“Jeg vil også lette de byrder som er lagt på deres skuldre” (Mosiah 24:14).

Tiåringer er ganske gløgge. Vi liker å finne ut av saker og ting selv.

Faren min sier alltid til meg at jeg skal anvende Skriftene på meg selv. *Anvende* betyr at man prøver å bruke det man lærer av Skriftene i sitt eget liv. Så når vi leser sammen

som familie, plumper jeg av og til ut med noe før far får forklare det for oss. For eksempel: “Far, jeg vet at det forventes at vi skal faste og be, slik det står i Skriftene.”

"La oss bestemme oss for å lese Skriftene ... mer målrettet og mer konsentrert."

President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, "Deres muligheter, deres privilegium," *Liahona*, mai 2011, 59.

Han smiler fordi jeg alltid forstår budskapet.

Men én gang fant jeg ut at Skriftene virkelig kan være svært likt mitt liv! Det hendte da vi dro på en fottur til et familietreff.

Jeg bar min egen store ryggsekk og sovepose, og jeg klaget ikke. Vi trodde jo at det bare var ca. 6,5 km til innsjøen. Det kunne jeg klare uten problemer.

Turen var ikke for hard, men jeg var glad vi stoppet for å hvile etter 3 km. Da så vi det første skiltet på stien. Der så vi at innsjøen fortsatt var 9,5 km unna. Far trengte ikke fortelle meg at turen i virkeligheten var dobbel så lang som vi hadde trodd. Jeg hadde allerede funnet det ut. Han

trengte å minne oss på at vi måtte få vannet til å vare lenger.

Min fars råd var viktig, men vanskelig å følge.

Ettermiddagssolen var varm, og det var nesten ikke noe skygge

på stien. Det syntes som om vi aldri ville nå frem til innsjøen.

De voksne holdt seg bakerst sammen med de yngste barna, og de eldste søskenbarna gikk forrest. Jeg holdt følge med tre søskenbarn på min alder, og vi var et sted midt imellom.

Da vi ikke lenger kunne se noen foran eller bak oss, begynte vi å bli nervøse. Ryggsekkene var tunge og vannflaskene tomme. Hvor mye lengre måtte vi gå?

Til slutt ble vi så engstelige og trette at vi bestemte oss for å stanse og be.

Etter bønnen plukket vi opp igjen ryggsekkene og travet videre.

En liten stund etterpå hørte vi hestetramp på stien bak oss. Vi ventet og så en mann komme ridende mot oss.

Han stoppet og ga oss litt vann. Han forklarte at våre eldre søskenbarn hadde skyndt seg til innsjøen med et vannfilter for å begynne å pumpe vann til oss. Mannen hadde hørt at vi trengte vann og ville hjelpe til. "Trenger noen av dere hjelp med ryggsekkene?" spurte han.

Jeg så på søskenbarna mine, og de smilte til meg. Vi følte oss faktisk i ganske bra form!

"Det er bedre at du drar og hjelper de andre," sa vi til mannen. "Vi klarer oss bra."

Og det var sant! Resten av veien til innsjøen føltes det som engler løftet sekkene våre og dyttet oss videre. Da jeg fortalte mine foreldre om det senere, strålte far og mor fikk tårer i øynene.

En uke senere leste familien Mosiah 24. Jeg gjorde store øyne da vi leste følgende ord: "Jeg vil også lette de byrder som er lagt på deres skuldre, så dere ikke engang kan føle dem på ryggen" (vers 14).

"Det var det som hendte på stien," brast det ut av meg. Jeg trengte ikke tenke over hvordan jeg skulle bruke dette skriftstedet i livet – dette skriftstedet beskrev allerede mitt liv! Det var fantastisk! Jeg klarte nesten ikke vente med å finne andre skriftsteder som var som mitt liv.

Slik lærte jeg at jeg kunne anvende Skriftene på meg, og jeg kunne også se meg selv i Skriftene! ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

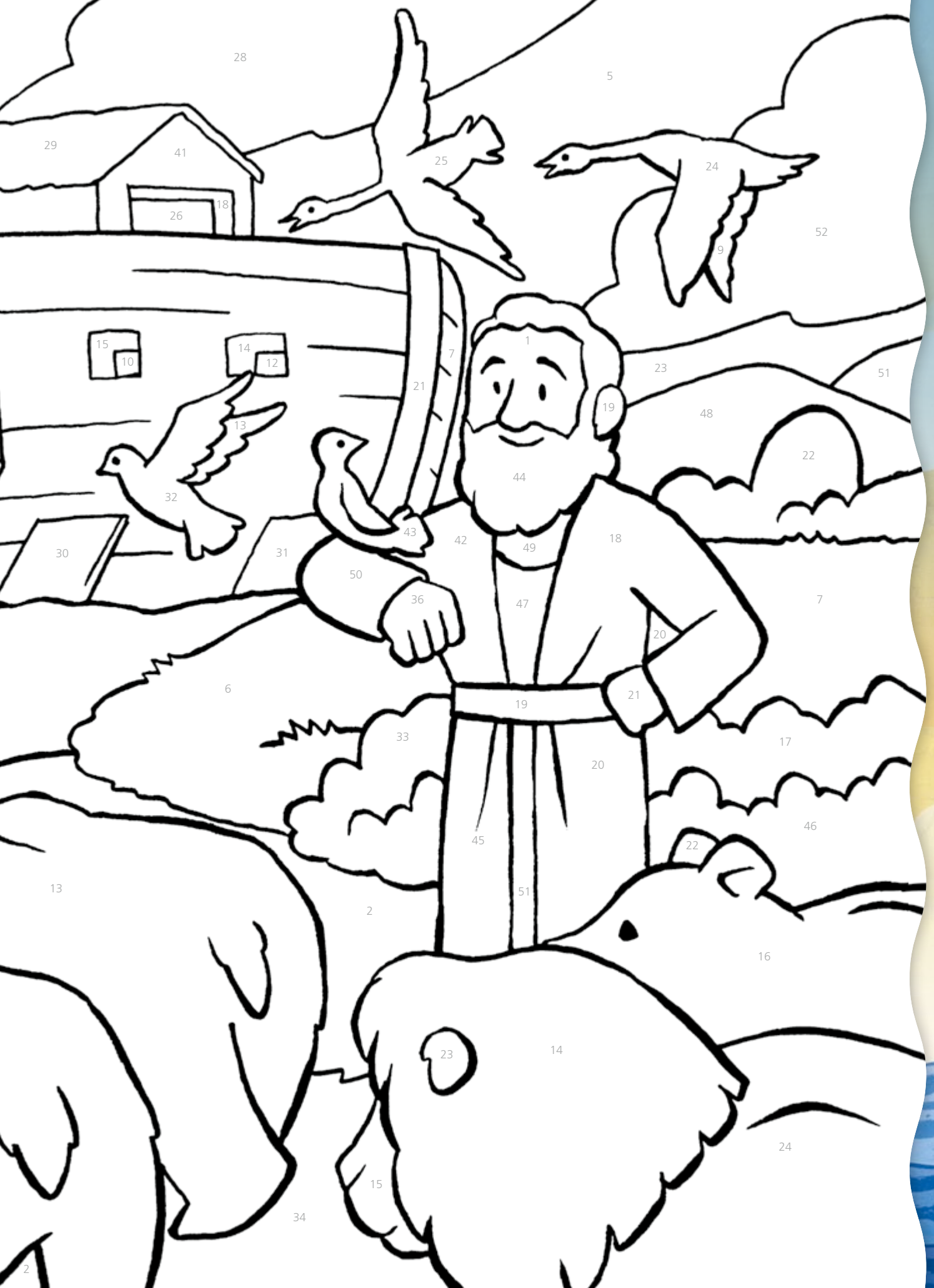
NOAH

var en profet i Det gamle testamente. Han holdt budene og hjalp sin familie å komme seg i sikkerhet under vannflommen ved å lytte til Guds ord. Du kan holde budene og også hjelpe din familie ved å lese fra Det gamle testamente hver uke i år.

Be en voksen hjelpe deg å klippe ut denne siden til fargelegging eller skrive den ut fra liahona.lds.org. Hver uke når du er ferdig med å lese, fargelegger du alle feltene med tallene for den uken. Du kan bruke den fargen du liker best. Se side 76 for ukentlige leseforslag. Du kan lese alene eller sammen med familien. Når du er ferdig, har du lest noen av de viktigste historiene i Det gamle testamente! ■

ILLUSTRASJON: ADAM KOFFORD

UKE	LESNING	UKE	LESNING
1	Frelsesplanen: Moses 1:39; Abraham 3:12, 22-28; 4:1	27	Samson og Dalila: Dommerne 13:1-5, 24; 16:2-23, 28-30
2	Skapelsen: 1 Mosebok 1; 2:1-3	28	Rut og No'omi: Rut 1:1-9, 14-16; 2:1-8, 15-18; 3:1, 3-11; 4:13, 17; Johannes 7:42
3	Adam og Eva: 1 Mosebok 2:7-9, 15-25	29	Samuel, gutten og profeten: 1 Samuelsbok 1:9-11, 17-20, 24-28; 2:26; 3:1-11, 16-20
4	Fallet: 1 Mosebok 3	30	David og Goliat: 1 Samuelsbok 16:7; 17:1, 4-24, 32-33, 37-51
5	Kain og Abel: 1 Mosebok 4:1-16	31	David og Jonatan: 1 Samuelsbok 18:1-9; 19:1-10; 23:14-18; 24:9-10, 16-19; 2 Samuel 1:4, 11-12
6	Enoks by: Moses 6:21, 26-28; 7:13-21	32	David og Batseba: 2 Samuelsbok 11:1-4, 14-17, 26-27; 12:1-7, 9, 13
7	Noahs ark: 1 Mosebok 6:5, 7-9, 13-22; 7:1-19, 23-24	33	Kong Salomo: 1 Konge- bok 2:1-4, 12; 3:3-28; 6:1
8	Noahs familie blir reddet: 1 Mosebok 8:6-13, 15-17	34	Rehabeam: 1 Kongebok 11:43; 12:1-21
9	Babels tårn: 1 Mosebok 11:1-9; Ether 1:1-3, 33-43	35	Profeten Elias: 1 Kongebok 17; 19:11-12
10	Abrahams pakt: Abraham 1:1-4; 2:6-13; 1 Mosebok 17:1-7	36	Elias og Ba'als falske profeter: 1 Kongebok 18:16-18, 21-39
11	Abraham og Lot: 1 Mosebok 13:1-13; 19:1, 15-17, 24-29	37	Na'aman blir helbredet: 2 Kongebok 5
12	Abraham og Isak: 1 Mosebok 22:1-18	38	Elisa og enken: 2 Kongebok 4:1-6
13	Isak og Rebekka: 1 Mosebok 24:1-4, 7-20, 61-67	39	Jesaja og Hiskia: 2 Kongebok 18:1-7; Jesaja 36:1-2, 4, 13-15; 37:1-7, 15-21, 33-38; 38:1-7
14	Jakob og Esau: 1 Mosebok 25:21-34; 27:1-23	40	Jesajas profetier: Jesaja 1:17-19; 2:2-4; 11:6-10; 53:3-5; 55:8-9; 58:6-14
15	Jakob og Rakel: 1 Mosebok 29:1-2, 10-30	41	Josia og Esra leser Skriftene: 2 Kongebok 22:1-4, 8-13; 23:1-4, 24-25; Nehemja 8:1-8
16	Jakob blir Israel; Josef blir solgt til Egypt: 1 Mosebok 35:9-12; 37:3-14, 18-34	42	Salmene og Ordspråkene: Salmene 1:1-3; 19:1-3; 24:1-4; Ordspråkene 3:5-6
17	Josef i Egypt: 1 Mosebok 39:1-4, 7-20; 40:1-3, 5-8; 41:1, 8-12, 14, 29-36, 39-40	43	Ester: Ester 2:5-9, 17; 3:2-13; 4; 5:1-8; 7; 8:3-11, 17
18	Josef tilgir: 1 Mosebok 42:3-16; 43:15; 44:1-12, 18, 33-34; 45:3-8	44	Job: Job 1; 19:13-26; 27:2-6; 42:10
19	Moses' fødsel og kall: 2 Mosebok 1:8-14, 22; 2:1-6, 10-21; 3:1-14, 19-20; 4:10-12	45	Jeremia: Jeremia 1:1, 4-9; 18:1-6; Jesaja 64:8
20	Landeplagene: 2 Mosebok 7:10-14, 20-21; 8:6, 17, 24; 9:6, 10, 23; 10:14-15, 22; 11:5; 12:30-32, 41-42	46	Salomos tempel: 1 Krønikebok 28:20; 29:6-9; 2 Krønikebok 5:1; 6:1-3
21	Utvandringen: 2 Mosebok 14:5-16, 19-31	47	Daniel og kongens mat: Daniel 1:1, 3-20
22	Israelittene mottar manna fra himmelen: 2 Mosebok 16:1-8, 21-31, 35	48	Sadrak, Mesak og Abed-Nego: Daniel 3:1, 4-30
23	De ti bud; kobberslangen 2 Mosebok 19:1-5, 20; 20:1-17; 31:18; 4 Mosebok 21: 4-9	49	Daniel i løvehulen: Daniel 6
24	Selofhads døtre: 4 Mosebok 27:1-7	50	Jonas og hvalen: Jonas 1; 2; 3:1-5
25	Josva og slaget om Jeriko: Josva 1:1-11, 16-17; 2:1-6, 14; 3:5-9, 13-17; 6:1-5, 13-16, 20, 23; 24:14-18	51	Ytterligere skriftsteder: Amos 3:7; Nahum 1:7; Habakkuk 3:19; Sefanja 3:16-20
26	Gideon: Dommerne 6:6-16; 7:1-7, 16-22; 8: 22-23	52	Malaki: Malaki 3:8-12; Malaki 4:5-6

Av Rosemary M. Wixom

Primær president på generalplan

Seierstunnelen

*“Hvor stor er ikke vår Guds plan”
(2 Nephi 9:13).*

På vårparten var min mann og jeg tilstede ved vårt fire år gamle barnebarns fotballkamp. Det var spennende å se barna løpe i alle retninger på jakt etter ballen. Da dommeren blåste av, visste ikke spillerne hvem som hadde vunnet eller hvem som hadde tapt. De hadde bare spilt kampen.

Trenerne ba spillerne om å håndhilse på motspillerne. Da så vi noe ganske bemerkelsesverdig. Treneren ba om en seierstunnel.

Foreldre, besteforeldre og alle som var kommet for å

se på kampen, reiste seg og dannet to rekker vendt mot hverandre. Så rakte de opp armene og dannet en tunnel. Barna hvinte mens de løp under armene til de jublende voksne og nedover tunnelen.

Snart bestemte barna fra det andre laget at de ville delta i

leken. De voksne heiet på alle spillerne der de løp gjennom seierstunnelen.

I mitt indre kunne jeg se for meg et annet bilde. Jeg følte at jeg så at disse barna levde ifølge den planen vår himmelske Fader har lagt for hvert enkelt barn. De løp på den trange og smale sti, under armene til personene som elsket dem.

Hvert barn følte gleden ved å være på stien.

Jesus Kristus har “merket stien og ledet veien” for enhver.¹ Hvis vi følger ham, vil vi alle vende tilbake til vårt himmelske hjem og være trygge i vår himmelske Faders armer. ■

NOTE

1. “How Great the Wisdom and the Love”, *Hymns*, nr. 195.

Lær mer om denne månedens Primær-tema!

Min himmelske Fader har sørget for en vei så jeg kan vende tilbake til ham

Før vi kom til jorden, levde vi alle i himmelen sammen med vår himmelske Fader og hans Sønn, Jesus Kristus.

Vår himmelske Fader forklarte sin plan for oss. Vi valgte å følge vår himmelske Faders plan og komme til jorden.

Vår himmelske Fader elsker oss og ønsker at vi skal komme tilbake til ham. Han sendte sin Sønn, Jesus Kristus, for å vise oss veien og hjelpe oss å komme tilbake til ham.

Når vi kommer tilbake til vår himmelske Fader, vil han ønske oss velkommen med åpne armer!

og leve med tro.

Vi følger veien tilbake til vår himmelske Fader ved å:

bli døpt og bekreftet,

ta nadverden,

Inngå tempelpakter

EN VEI FOR MEG

Lag en plakatt som forestiller din vei tilbake til vår himmelske Fader. Tegn en vei på papir eller tynn papp. Be en voksen hjelpe deg å klippe ut de små bildene og lime eller tape dem langs veien. Sett på bilder eller tegn tegninger av deg selv på viktige tidspunkt som dåp.

DU VIL TRENGE:

- Et ark papir eller tynn papp
- Saks
- Lim eller tape
- Fargestifter, merkepenner eller blyanter

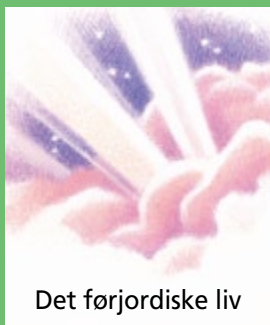
SANG OG SKRIFTSTED

- “Han sendte Sønnen”
(*Barnas sangbok*, 20-21)
- Johannes 3:16

IDEER TIL SAMTALE I FAMILIEN

Dette budskapet forklarer vår himmelske Faders plan på en svært enkel måte. Du kan la familiemedlemmer etter tur bruke de visuelle hjelpemidlene til å forklare de forskjellige delene av planen. Deretter kan dere snakke sammen om hvordan dere kan hjelpe hverandre å holde dere på veien som fører tilbake til vår himmelske Fader.

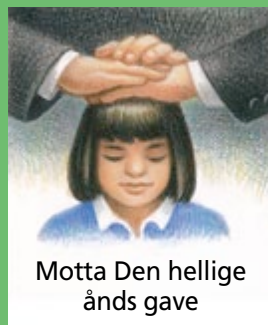
Dette er meg!

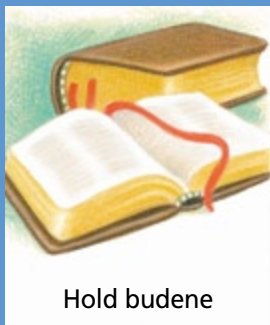
Det førjordske liv

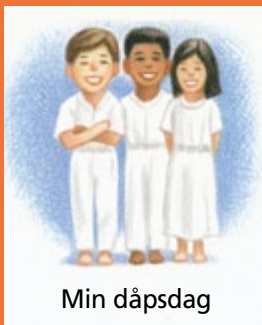
Ta på Guds fulle rustning

Motta Den hellige ånds gave

Hold budene

Min dåpsdag

Stå frem for det rette

Jeg vil følge Jesus Kristus

En dag vil jeg gå inn

Jeg kommer tilbake til min himmelske Fader!

Mormons bok

Min fremtidige familie

Oppstandelsen

KAN HAN SE MEG?

Av Teresa Starr

Det var morgen samme dag som min sønn, Daniel, skulle begynne på førskolen, og han var litt bekymret for å dra hjemmefra og være på skolen. Jeg ønsket å være sikker på at han var forberedt til å møte utfordringene i den "virkelige verden". Jeg fortalte Daniel at jeg kom til å savne ham svært mens han var borte. Jeg forsikret ham om at selv om jeg ikke kunne være sammen med ham på førskolen, trengte han aldri være redd eller ensom, for hans Fader i himmelen ville passe på ham. Jeg minnet ham på at han når som helst og hvor som helst kunne be og at Gud alltid ville høre ham.

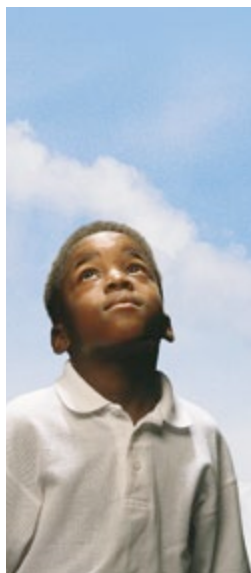
Daniel, som så vidt var fem år gammel, hørte godt etter mens jeg snakket. Etter at han hadde tenkt litt, sa han: "Kan han se meg når jeg er hjemme?"

"Ja," forsikret jeg ham om.

"Kan han se meg når jeg er ute?" spurte han.

"Ja, han kan alltid se deg," svarte jeg.

Med tilfreds uttrykk løp Daniel straks ut i hagen. Jeg fulgte like etter ham. Daniel så opp mot den skyfrie, blå himmelen og spurte: "Hvis jeg ser opp på himmelen og smiler, vil han se meg og smile tilbake til meg?"

Daniel løp inn i hagen og spurte meg: "Vil Gud smile til meg hvis jeg ser opp mot himmelen og smiler?"

Jeg fikk klump i halsen og så rørt at jeg ikke kunne snakke, så jeg nikket "Ja!"

Daniel, som fremdeles så opp mot himmelen, denne gangen med sammenknepne øyne og fullkommen barnslig tro, spurte så tankefullt: "Kan jeg se ham?"

"Du ser ham kanskje ikke," svarte jeg, "men du vil vite at han er der fordi du føler hans smil i ditt hjerte."

Daniel stod smilende mens han stirret inn i himmelen. Av det fredsommelige uttrykket på hans engleaktige ansikt visste jeg at han opplevde det guddommelige smil dypt inne i sin sjel.

Av barnemunn lærer vi meget om ren tro – den tro vi håper de vil holde fast ved for evig. Selv om livet er godt, er det ikke til å unngå at det noen ganger er vanskelig. Vi ber om at deres tro vil holde dem oppe.

Når det blir tøft for meg, minnes jeg Daniels eksempel, og med all den barnlige tro en voksen kan samle, ser også jeg søkende mot himmelen og spør: "Kan Han se meg?" Som Daniel undres jeg deretter stille: "Kan jeg se Ham?" Når jeg overveier all den milde barmhjertig han har vist meg i livet, bekrefter Den hellige ånd at jeg virkelig har følt min himmelske Faders kjærlighet. Fornyet i min tro og inspirert ved håp forsikrer Ånden meg om at jeg alltid kan. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

HAROLD B. LEE

Harold B. Lee lærte tidlig å gjenkjenne Ånden. En dag begynte han å gå mot noen falleferdige **skur**, men en røst ropte på ham og sa at han ikke skulle gå dit. Harold adlød. Han fortsatte å følge Ånden gjennom hele livet, som da han ledet **Kirkens velferdsprogram**. Han ledet også Kirkens avdeling som utarbeidet **leksjonsmateriell** for å hjelpe medlemmene å gjenkjenne Ånden i sitt liv.

Også i dette nummeret

FOR UNGE VOKSNE

s.42

Hold ut!

Vi skulle ikke vente å unngå prøvelser ved å love Herren at vi alltid vil være trofaste. I stedet skulle vi planlegge å holde ut, og da vil vi bli velsignet.

FOR UNGDOM

BEGGE DELER AV VELSIGNELSEN

Hvilke velsignelser følger ved å utføre slektshistorisk arbeid og ta forfedres navn med til templet? Disse unge fra New York, USA, forteller om sine erfaringer.

s.60

FOR BARN

s.69

Pass

Se etter pass-stempler fra forskjellige land i *Liahona* som du kan føye til i passet ditt i år!